

ΑΣΤΡΑΠΗ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ

ΒΙΚΕΝΤΙΟΣ ΑΔΑΜΑΝΤΙΔΗΣ

Συνδρομή ετησία
ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἑλλάδος . . . δρ. 7
Ἐξωτερ. . . φρ. 7

Ὁ πληρώνων συνδρομητῆς ὀφείλει νὰ ἀπαιτῆ
ἐντυπον ἀπόδειξιν πληρωμῆς τῆς Διευθύνσεως.

ΓΡΑΦΕΙΑ
ΑΣΤΡΑΠΗΣ

—ὁδ. Βορείου 13.—

Ἔτος Γ'.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ τῆ 15 Ἰανουαρίου 1896.

Ἄριθ. 2.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Οὐδὲν νέον ὑπὸ τὸν ἥλιον.—Ἡ γυνὴ ἐν Γαλλίᾳ.—
Ὁ τρόπος τοῦ ζῆν τοῦ Πάπα Λέοντος τοῦ XII καὶ ἡ
μετὰ τοῦ Ρώσου ἀνταποκριτοῦ τοῦ («Νέου Χρόνου»)
διάλεξις περὶ τῆς ἐνώσεως τῶν ἐκκλησιῶν.—Πρακτι-
καὶ συμβουλαὶ ὑγιεινῆς.—Ἡ ἀπλότης τῶν ἡθῶν.—
Ἀεροπορία χάριν ἐπιστημονικοῦ σκοποῦ.—Σιτυρο-
ποιία (ποίημα).—Ὁ διάβολος ἐφευρέτης τοῦ οἴνο-
πνεύματος (διήγημα).—Τὸ Θεβὲτ καὶ οἱ Θεβίτιοι
(συνεχ. καὶ τέλος).—Ἡ διώρυξ τοῦ Σουέζ.—Προσ-
τατευτικὴ τῶν παιδῶν ἑταιρία ἐν Ἀγγλίᾳ.—Ἡ κατὰ
τῆς μέθης σταυροφορία τῶν γυναικῶν ἐν Ἀμερικῇ.—
Δραστηριότης τῆς Ρωσικῆς Αὐτοκρατ. Ὁρθοδόξου
Παλαιστηνίου ἑταιρίας.

ΟΥΔΕΝ ΝΕΟΝ ΥΠΟ ΤΟΝ ΗΛΙΟΝ

Τοιαύτη εἶναι ἡ ἐπιγραφὴ τὴν ὁποίαν ὁ καθηγη-
τῆς Λαμπρόζο προτάσσει τῆς ἐν τῷ ἀγγλικῷ πε-
ριοδικῷ («Contemporary Review») δημοσιευθείσης
ὑπὸ τὸν τίτλον atavisme and evolution διατριβῆς
του. Κατὰ τὴν συνήθειάν του ὁ ἀξιότιμος κα-
θηγητῆς διὰ πολλῶν παραδειγμάτων, γεγονό-
των καὶ ἀποδείξεων πειρᾶται νὰ καταπίσει τὸν
ἀναγνώστην περὶ τοῦ ὅτι πολλὰ ἐφευρέσεις, θε-
ωρούμεναι ὑπὸ πολλῶν ὡς νέαι. πρᾶγματι
εἶναι λίαν ἀρχαῖαι. Οὕτως, ἤδη ἐν τῇ ἀρχαί-
τητι ἦσαν γνωστὰ τὰ ἀλεξικέραυνα, ἢ τοῦλάχισ-
στον ἦν γνωστὸς ὁ τρόπος καθ' ὃν προσελκύτο
ὁ κεραυνός. Οἱ Κέλται στρατιῶται, παραδείγ-
ματος χάριν, ἐσυνήθιζον ἐν καιρῷ καταιγίδος
νὰ ἐξαπλώνται ἐπὶ τῆς γῆς ἀφοῦ πρότερον ἦνα-
πτον φακέλους καὶ ἔχωνον εἰς τὴν γῆν πλησίον
τῶν τὰς σπάθας τῶν μετὰ τῶν λεπίδων πρὸς
τὰ ἄνω. Συχνάκις συνέβαινεν ὥστε ὁ κεραυνὸς
ἐπληττε τὸ ξίφος καὶ ἐναπέχετο εἰς τὴν γῆν χω-

ρίς νὰ βλάψῃ τὸν στρατιώτην, τὸν πλησίον ἐξη-
πλωμένον. Ὡς εἰκάζεται, καὶ οἱ Ρωμαῖοι ἐγί-
νωσκον τὰ ἀλεξικέραυνα, καίτοι ἡ γνώσις αὕτη
παρεδόθη μετὰ ταῦτα εἰς λήθην. Ἐπὶ τῆς κο-
ρυφῆς τῆς ὑψηλοτάτης ἐπάλλξεως τοῦ πύργου
Δουήνου παρὰ τὴν ἀκτὴν τῆς Ἀδριατικῆς θα-
λάσσης ἀπὸ τῶν ἀμνημονεῦτων χρόνων εὗρίσκε-
το μακρὸν σιδηρῶν ἔλασμα. Κατὰ τὸν θυελ-
λώδη καιρὸν τοῦ θέρους τοῦτο ἐχρησίμευε πρὸς
πρόγνωσιν τῆς προσεγγιζούσης τρικυμίας. Ὅτε
ἡ θάλασσα ἐλάμβανεν ἀπαισίαν μορφήν καὶ
προήγγειλλε τὴν ἐπίσκηψιν τῆς καταιγίδος, εἰς
τῶν φυλάκων τῆς ἐπάλλξεως διὰ τοῦ ἄκρου τῆς
λόγχης του ἀπο καιροῦ εἰς καιρὸν ἤγγιζε τὸ
σιδηρῶν ἔλασμα τῆς ἐπάλλξεως. Ὅτε δὲ παρ-
τήρει σπινθήρα, ἀμέσως ἔκρουε τὸν μέγαν κώ-
δωνα πρὸς πρόληψιν παντὸς δυστυχήματος διὰ
τοῦς ἐν τῇ θαλάσῃ εὕρισκομένους ἀλιεῖς. Ὁ
Γέρμπερτ (Γιούγ-Καπέτ) κατὰ τὸν δέκατον
αἰῶνα ἐφεῦρε τρόπον προφυλάξεως τῶν ἀγρῶν
ἀπὸ τῆς πτώσεως τοῦ κεραυνοῦ ἐμπήγων εἰς
τὴν γῆν μακρὰς ράβδους εἰς μεταλλικὸν ὄξυ
ἀποληγούσας.

Τὸ αὐτὸ δυνατόν εἰπεῖν καὶ περὶ τῶν ἄλλων
ἐφευρέσεων καὶ ἀνακαλύψεων ἐπὶ ταῖς ὁποῖαις
ἐγκαυχᾶται ὁ ἡμέτερος αἰὼν. Ἡ Γαλλία ἤδη
κατὰ τὸ 1662 εἶχεν omnibus. Οἱ Ρωμαῖοι ἀκό-
μη καὶ ἐν τῇ Ζαχάρᾳ ἀνώρυσσον ἀρτεσιανὰ φρέ-
ατα. Αἱ κοιλάδες τοῦ Λιβάνου καὶ τῆς Παλ-
μύρας τεχνητῶς ἠρδεύοντο καὶ μέχρι τῆς σήμε-
ρον εὗρισκονται ἐκεῖ ἔχνη φρεάτων καὶ διωρύ-
γων. Κατὰ τὸ 1685 ὁ Πανὴν ἐδημοσίευσεν
ἐν τῇ Journal des Savants εἰδήσιν περὶ τοῦ
σπουδαίου πειράματος γενομένου ὑφ' ἑνὸς τῶν
φίλων τοῦ, τοῦ Βάλδε, ὅστις ἠδυνήθη νὰ ἐπι-
σπεύσῃ τὴν βλάστησιν τῶν ἀνθέων σχεδὸν στιγ-

μιαίως. Τὸ μυστικὸν συνίστατο εἰς τὸν τρόπον τῆς παρασκευῆς τοῦ χρώματος, ἀλλ' ὁ τρόπος οὗτος μέχρι τῆς σήμερον διαμένει ἀγνωστος.

Τὸ μάλαγμα (massage) π.χ., εἰς συνηθέστατος τρόπος θεραπείας τῆς ἐποχῆς μας, ἦν γνωστός εἰς τοὺς Ρωμαίους. Ὁ Παρακέλσος ἐν τῷ συγγράμματί του «Opera Medica» ἀναφέρει περὶ τῆς ὁμοιοπαθείας καὶ ἀναπτύσσει ἐκείνην ἀκριβῶς τὴν ἀρχὴν ἐπὶ τῆς ὁποίας τὴν σήμερον σφριζέται τὸ σῦστημα τοῦτο τῆς θεραπείας. Πολλὰ φάρμακα κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους ἦσαν ἐν χρήσει ἐν μικροτάταις δόσεσιν. Ὁ Ἀβιτσέννας ἐδίδεν εἰς μικρὰς δόσεις τὸ ἀρσενικὸν καὶ δι' αὐτοῦ ἐθεράπευε τοὺς χρόνιους διαλείποντας πυρετούς. Πολλὰ φάρμακα ἄτινα εἶναι ἐν χρήσει τὴν σήμερον ἦσαν γνωστά ἐν τῇ ἀρχαιότητι. Κατὰ τὴν ἀνασκαφὴν τῆς Πομπῆας εὐρέθησαν χειρουργικὰ ἐργαλεῖα, ἡ ἀρχὴ τῆς κατασκευῆς τῶν ὁποίων εἶναι ἡ αὐτὴ μετὰ τῶν συγχρόνων χειρουργικῶν ἐργαλείων. Ταῦτα φυλάσσονται ἐν τῷ ἐθνικῷ μουσεῖῳ τῆς Νεαπόλεως. Ὁ Γαλιάνδος κατὰ τὸ 1665 ἐμόρφωσε τὴν θεωρίαν τῶν ψυχικῶν κέντρων καὶ ἔδειξεν ὅτι τὸ ἐμπρόσθιον μέρος τοῦ ἐγκεφάλου εἶναι ἡ ἔδρα τῆς σκέψεως τῆς φαντασίας καὶ τῆς κρίσεως καὶ ὁ τόπος τῆς μνήμης. Ὁ Ἀριστοτέλης ἐφευρε τὴν μετατροπὴν τοῦ θαλασσίου ὕδατος εἰς γλυκὺ πόσιμον ὕδωρ διὰ τῆς βράσεως καὶ τῆς συγκεντρώσεως τῶν ἀτμῶν. Τὰ ἀρδευτικὰ συστήματα (irrigation) ἄτινα ἐποίησαν τὴν Ἀγγλίαν καὶ τὴν Λομβαρδίαν εὐφόρους χώρας ἦσαν γνωστά ἤδη ἐπὶ Ρωμαίων. Οἱ Κινέζοι ἤδη κατὰ τὸ 1200 ἐπένοησαν τὴν κατασκευὴν κτιρίων ἐκ σιδήρου. Τὸ μυστικὸν πολλῶν ἀρχαίων ἐφευρέσεων μέχρι τοῦδε δὲν ἐγνώσθη. Τοιαύτη ἐπανάληψις τῆς ἐφευρετικότητος τοῦ ἀνθρώπου, κατὰ τὴν γνώμην τοῦ Λομπρόζου, προέρχεται ἐκ τοῦ ὅτι ἕκαστος φυσικῶς ἀποστρέφεται ὅ,τι νέον καὶ δι' ὧν του τῶν δυνάμεων τείνει νὰ ἀποφεύγῃ αὐτὸ, ὑποχωρῶν μόνον εἰς τὴν ἀνάγκην καὶ τὰς ἀδιαφιλονεικίτους ἀποδείξεις· εἰς ὅλας δὲ τὰς λοιπὰς περιστάσεις οὗτος τείνει νὰ ἀκολουθῇ τὴν ἤδη ἀνεωγμένην ὁδὸν, τελειῶς ὑποκύπτων ὑπὸ τὴν ἰσχυρὰν ἐπιρροὴν τῶν ἀποκτηθέντων ἔξεων.

Η ΓΥΝΗ ΕΝ ΓΑΛΛΙΑ

Ἡ σύζυγος τοῦ Γάλλου μυθιστοριογράφου Ἀλφόνσου Δοδὲ συνέγραψε διὰ τὸ λεύκωμα τῶν γυναικείων εἰκόνων τὸ ἐκδιδόμενον ὑπὸ

τοῦ περιοδικοῦ Revue des Revues μίαν διατριβὴν περὶ τῆς Γαλλίδος. Ἡ προηγηθεῖσα διατριβὴ ἢ δημοσιευθεῖσα ἐν τῷ μνημονευθέντι περιοδικῷ ἀφιερώθη εἰς τὴν γυναῖκα ἐν Ρουμανίᾳ καὶ ἀνήκεν εἰς τὸν γλαφυρὸν κάλαμον τῆς Κάρμεν Σίλβα (ψευδώνυμον τῆς βασιλίσσης τῆς Ρουμανίας). Ἡμεῖς δημοσιεύομεν διὰ τοὺς φίλους ἀναγνώστας τῆς «Ἀστραπῆς» τὸ περιεχόμενον τῆς ρηθείσης διατριβῆς ἐν τῇ ὁποίᾳ ἡ Κάρμεν Σίλβα ἐξεθείαζε τὰ προσόντα καὶ τὰς ἀρετὰς τῆς γυναικὸς ἐν Ρουμανίᾳ, ἥτις, κατὰ τὴν γνώμην τῆς βασιλίσσης τῆς Ρουμανίας δὲν εὐρίσκει ἴσην ἄλλην γυναῖκα ἐν Εὐρώπῃ. Ἡ κυρία Δοδὲ ἐπίσης ὑπερεκθειάζει τὰ προσόντα τῆς Γαλλίδος, ἀλλ' ἐν τῇ περιγραφῇ της, ἡ Γαλλίς παρίσταται τοιαύτη τοῦ ἀριστοκρατικοῦ κόσμου κυρία, οἷα περιγράφεται ἐν ταῖς σελίσιν τῶν γαλλικῶν μυθιστοριῶν. Αὕτη εἶνε ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον Παρισινή, μικτῆς τύπος συνενῶν ἐν αὐτῷ τὰ χαρακτηριστικὰ τῶν διαφόρων φυλῶν, κοσμικὴ γυνὴ, φέρουσα χειρόκτια μέχρι τοῦ ἀγχιῶνος τῶν χειρῶν της, ἐξερχομένη εἰς ἐπισκέψεις, ἐπισκεπτομένη τὰ ἐργαστήρια καὶ καταγινομένη εἰς διάφορα γυμνάσματα καὶ εἰς διάφορα φιλανθρωπικὰ ἔργα. Ἡ Κάρμεν Σίλβα, ζωγραφοῦσα τὴν εἰκόνα τῆς Ρουμανίδος παρέστησεν αὐτὴν ἡρωίδα, ἀνδρείως ἀμυνομένην τῆς πατρίδος καὶ τῆς οἰκογενείας της. Αὕτη ἀπεκάλυψε πρὸ ἡμῶν ὅλην σειρὰν ἱστορικῶν ἄθλων τῆς Ρουμανίδος, ἥτις, παρ' ὅλην της τὴν ἀφοσίωσιν εἰς τὴν οἰκιακὴν ἐστίαν καὶ εἰς τὸ καθήκον της ὡς μητὴρ καὶ γυναικὸς, τείνει, ὡς ἀναφέρει ἡ Κάρμεν Σίλβα, εἰς τὴν ἐπέκτασιν τοῦ διανοητικοῦ της ὀρίζοντος, εἰς τὴν ἀπόκτησιν γνώσεων καὶ ἰσότητος τῶν δικαιωμάτων. Οὐδὲν παρόμοιον ἀπαντᾷ τις ἀναγνώσκων ἐν τῷ περιοδικῷ Revue des Revues τὴν διατριβὴν τῆς κυρίας Δοδὲ. Ἡ ἰδανικὴ της γαλλίς—εἶνε πολυθελκτικὴ, πολυτελεστάτη, πάντοτε φέρουσα ἐσθῆτα τοῦ τελευταίου συρμού, κούκλα, δημιουργηθεῖσα ὅπως ἀρχὴ ἐν ταῖς αἰθούσαις τῆς ὑποδοχῆς, δυναμένη νὰ ὀμιλῇ περὶ ἐκάστου ἀντικειμένου, ἀλλ' οὐδὲν γινώσκουσα κατὰ βάθος. Ἡ ἀγνοία αὕτη, κατὰ τὴν γνώμην τῆς κυρίας Δοδὲ εἶνε θελκικώτατον χαρακτηριστικὸν τῆς Γαλλίδος καὶ ἡ κ. Δοδὲ φοβεῖται μὴ ἀφαιρέσωσιν ἀπὸ τῆς Γαλλίδος τοῦτο τὸ χαρακτηριστικόν, ἀναπτύσσοντες τὸν νοῦν της. «Γνωρίζω, λέγει αὕτη, ὅτι ἐν τῷ κρατῆρι τοῦ καθαροῦ ὕδατος ἐκ τοῦ ὁποίου πίνει ἡ Γαλλίς, θεωμένη μετ' ἐπάρσεως τὴν ὥραιαν της μορφήν, τείνουσι νὰ προσθέσωσιν ὀλίγον οἶνον τῆς γνῶσεως, ἐκ τοῦ ὁποίου αὕτη δύναται μόνον ἐλαφρῶς νὰ μεθίσθῃ, ἀλλὰ τὸ ὁποῖον δὲν θὰ ἐνισχύσῃ αὐτήν».

Ἴδου διὰ ποίαν αἰτίαν ἡ κ. Δοδὲ ἐξανίσταται κατὰ ταύτης τῆς προσθέσεως τοῦ οἴνου τῆς γνῶσεως. Μὴ ἀρνούμενοι ὅτι ἡ ἐπιπόλαιος γνώσις, ἢ σύλληψις τῶν ἄκρων τῆς ἐπιστήμης πολλάκις εἶνε ἐπιβλαβὴς καὶ χειρίστη πάσης ἀγνοίας, ἐν τούτοις δὲν δυνάμεθα νὰ ἀποδεχθῶμεν ὡς ὀρθὴν τὴν γνώμην τῆς κ. Δοδὲ περὶ τοῦ ὅτι «ἡ ἐπιστήμη δὲν εἶνε ἀναγκαῖα εἰς τὴν γυναῖκα, ἐκτὸς ἐὰν αὕτη ἐκλέξῃ ἀνδρικὸν στάδιον, περὶ τοῦ ὁποίου πάντοτε πρέπει νὰ συλλυπούμεθα» καὶ οὕτω καθεξῆς. Μὴ εἰσερχόμενοι εἰς τὴν λεπτομερῆ ἀνάλυσιν τῶν ἐπομένων ἐπιχειρημάτων τῆς κ. Δοδὲ διότι ὅλα ταῦτα ἐκατοντάκις καὶ μυριάκις ἐπανελήθησαν ὑπὸ διαφόρων ἀντιπάλων τῆς γυναικείας χειραφετήσεως, ἐπάγομεν ὡς συμπέρασμα, ὅτι δυστυχῶς ἡ κ. Δοδὲ δὲν παρέστησεν ἐν τῇ διατριβῇ της τὸν ἰδανικὸν τύπον τῆς Γαλλίδος γυναικὸς—ἀνθρώπου, ἀλλ' ἐζωγράψισεν ἀριστοκρατικὴν κούκλαν, ἐνδύσασα αὐτήν διὰ πολυτελῶν ρακῶν, καὶ δεικνύει ἡμῖν ταύτην ὡς θελκτικὸν, λαμπρότατον ἀθυρμάτιον.

Ο ΤΡΟΠΟΣ ΤΟΥ ΖΗΝ ΤΟΥ ΠΑΠΑ ΛΕΟΝΤΟΣ XII ΚΑΤΑ ΤΟ ΘΕΡΟΣ

Καὶ ἡ μετὰ τοῦ Ρώσσου ἀνταποκριτοῦ τοῦ «Νέου Χρόνου»
διάλεξις περὶ τῆς
ἐνώσεως τῶν ἐκκλησιῶν.

Κατὰ τοὺς καύσωνας τοῦ θέρους ἡ Ρώμη ἀβραιούται κατὰ τὸν πληθυσμόν, ὁ βασιλεὺς, οἱ ὑπουργοί, οἱ βουλευταί, οἱ πρεσβευταί, ἅπαντες ἀναχωροῦσιν ἐκ Ρώμης ὅπως ἀναπαυθῶσιν εἰς τὰς ἀκτὰς τῆς Ἀδριατικῆς ἐν τῇ βορείῳ Ἰταλίᾳ. Μόνος ὁ Πάπας Λέων ὁ XIII μένει ἐν τῇ θέσει του. Οὗτος ὦν ἀκμαῖος γέρον, ἀκάματος ἐργάτης, πλήρης δόξης καὶ ἀπείρων φροντίδων, διαμένει αἰχμάλωτος τοῦ δικαίου του καὶ τῆς τιμῆς του. Μακρόθεν φαίνεται ἡ ἀπαστρέπτουσα στέγη τοῦ λαμπροῦ αὐτοῦ ἐξοχικοῦ μεγάρου Κάστελ Γανδόλφο, ἀλλὰ τὰ καθήκοντα κρατοῦσι τὸν Πάπαν ἐντὸς τῶν τειχῶν τοῦ Βατικανοῦ. Ὁ Λέων ὁ XIII σπανίως, ἀλλὰ πάλιν παραπονεῖται διὰ τὴν ἀπομόνωσίν του. Ἐνίοτε λέγει μειδιῶν «Ἄπαντες οἱ νέοι ἀπολαύουσιν ἀναπαύσεως, μόνον δὲ ἐγὼ ὁ πρεσβύτατος—δὲν εὐρίσκω ἀνάπαυσιν.» Ἐν τούτοις καίτοι ὁ Λέων ὁ XIII δὲν ἐγκαταλείπει τὴν Ρώμην, πάλιν τρόπον τινὰ μετοικεῖ κατὰ τὸ θέρος. Οὗτος

κατὰ τὸ θέρος ἀφήνει τὰ χειμερινὰ ἐνδιαιτήματα τῶν μεγάρων του, μετοικῶν εἰς τὸ ἐν τῷ κήπῳ τοῦ Βατικανοῦ περίπτερον.

Συνήθως ὁ Πάπας τὴν πρωίαν εἰς τὰς 8 μετὰ τὴν λειτουργίαν (messa) ἐξέρχεται· οἱ ὑπηρέται βαστάζουσιν αὐτὸν καθήμενον ἐν τῷ λευκῷ φορέῳ (media gestatoria) διερχόμενοι τοὺς μακροὺς καλῆρέμους διαδρόμους τοῦ Βατικανοῦ καὶ φέρουσιν αὐτὸν εἰς τὸν κήπον. Ἐκεῖ οὗτος ἐν τῷ περιπτέρῳ του ἐργάζεται ἢ περιπατεῖ ἀπὸ τῆς πρωίας μέχρι τῆς 8ης ἑσπερινῆς ὥρας. Ὁ ἱατρός τοῦ Πάπα Λαπόνη εἶναι λίαν αὐστηρὸς καὶ πολὺ φοβεῖται διὰ τὴν ὑγείαν τοῦ Πάπα. Ἄλλ' οὗτος περιπατεῖ τὰς ἀπειλὰς τοῦ ἱατροῦ του καὶ διέρχεται τὸν καιρὸν του κατὰ βούλησιν. Κατὰ τὴν ἐνάτην πρωινήν ὥραν ὁ Καρδινάλιος Ραμπόλας κατέρχεται εἰς τὸν κήπον φέρων ὑπὸ μάλῃς μέγα χαρτοφυλάκιον πλήρης ἐπιστολῶν καὶ ἄλλων ἐγγράφων. Ἀρχίζουσι τὴν ἐργασίαν ἥτις ἐξακολουθεῖ ἐπὶ μίαν καὶ ἡμίσειαν ὥραν, ἐνίοτε δὲ μέχρι τῆς μεσημβρίας. Οὗτοι ἐπιθεωροῦσι διαφόρους ὑποθέσεις—πολιτικὰς, θεσκευτικὰς, διεθνεῖς καὶ προσωπικὰς. Εἰς τὰς δύο μετὰ μεσημβρίαν ὁ Πάπας γευματίζει· τὸ γεῦμά του συνίσταται ἐκ τεμαχίου κρέατος, λαχανικῶν καὶ ποτηρίου οἴνου. Ἐπειτα ὁ Πάπας περιπατεῖ, συνδιαλέγεται μετὰ τοῦ κηπουροῦ του, ἐπιβλέπει τὰ θερμοκήπιά του καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς προϊόντα, δεικνύει ποῖα πρέπει νὰ φυλάξωσι καὶ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα πρόκειται νὰ ποληθῶσιν.

Ὁ Πάπας ἐν τῷ ἰδιωτικῷ του βίῳ εἶναι λίαν οἰκονόμος, μόνον διὰ τὴν ἐπιχείρησιν μεγάλων ἔργων συντελούντων εἰς τὴν ἐξάπλωσιν τῆς δόξης του οὐδενὸς φειδεται. Μετὰ τὴν ἐνάτην ἑσπερινὴν ὥραν ὁ Πάπας ἀποχωριζόμενος τῶν οἰκίων του καὶ ἀπομείνας μόνος παραδίδεται εἰς τὰς ἀγαπητὰς του φιλολογικὰς ἐνασχολήσεις.

Πρὸ τίνος χρόνου εἰς τῶν συνεργατῶν τῆς ἐν Πेत्रουπόλει ἐκδιδομένης ἐφημερίδος «Νέος Χρόνος» ἐπέτυχε νὰ λάβῃ συνέντευξιν μετὰ τοῦ Πάπα καὶ ἐπὶ μακρὸν συνδιελέχθη περὶ διαφόρων σπουδαιοτάτων συγχρόνων ζητημάτων. Ἴδου τί, μεταξὺ ἄλλων ὁ συνεργάτης τοῦ «Νέου Χρόνου» ἀναφέρει ἐκ τῆς μετὰ τοῦ Πάπα συνδιαλέξεώς του περὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἐνώσεως τῶν Ἐκκλησιῶν. «Εἶναι ἀληθές, εἶπεν ὁ Πάπας, ὅτι ἐπέστησα ἰδιαιτέραν προσοχὴν ἐπὶ τῆς ἐνώσεως τῶν Ἐκκλησιῶν. Δὲν ὑφίσταται μεταξὺ τῶν Ἐκκλησιῶν μεγάλη διαφορά, περὶ τῆς ὁποίας τόσον πολλὰ λέγουσιν οἱ ἐπιπο-

βλαίως κρίνοντες περί τῆς θρησκείας, ἡ δὲ καθολικὴ Ἐκκλησία δὲν ἐννοεῖ ὑπὸ τοιοῦτον τύπον τὸ πρωτεῖον τὸ ὁποῖον ἀποδίδουσιν εἰς αὐτὴν πολλάκις οἱ μὴ ἐμβρυθῶς σκεπτόμενοι περί τοῦ ζητήματος. Λάβετε ὁποῖαν δήποτε θέλετε τοπικὴν Ἐκκλησίαν π. χ. τὴν Ἰσπανικὴν. Ἐν αὐτῇ οὐδεὶς ὑπάρχει ξένος, ἅπαντες οἱ καρδιναῖοι, οἱ ἐπίσκοποι, οἱ ἱερεῖς εἶναι ἐγγύριοι Ἰσπανοί. Τοιοῦτοτρόπως καὶ ἐν ἐκάστη ἄλλῃ Ἐκκλησίᾳ. Χθὲς π. χ. ἐπαρηγορήθη μαθὼν ὅτι πέντε χιλιάδες κόπται ἠνώθησαν μετὰ τῆς Ἀποστολικῆς ἑδρας. Ἄλλ' οὔτε ἐκεῖ, οὔτε εἰς ἄλλην τινὰ χώραν σκοπῶ νὰ ἀποστείλω ξένους ἱερεῖς. Ὁ κλῆρος πρέπει νὰ ᾖ ἐγγύριος. Ἐν γένει ἐπ' ἐσχάτων ἡ Ἐκκλησία ἐπὶ πολὺ δύναται νὰ χαίρῃ. Ὑμεῖς ἴσως γνωρίζετε πόσον σπουδαῖα βήματα ἔκαμεν ἐν Ἀγγλίᾳ ἡ Καθολικὴ Ἐκκλησία, ἀρκεῖ μόνον νὰ ἀκολουθήτε ἐπισταμένως τὴν θρησκευτικὴν κίνησιν. Ἐν Ἀγγλίᾳ, ἀκόμη καὶ ἐν ταῖς Ἠνωμέναις Πολιτεῖαις, ἡ Καθολικὴ Ἐκκλησία ἐξασκεῖ ὁσημέραι μείζονα ἐπιρροὴν καὶ ἄνευ τινὸς βιασμοῦ ἐκ τῆς Ρωμαϊκῆς ἑδρας. Οὕτω πρέπει νὰ γίνηται, εἶνε λίαν φυσικόν—νικᾷ ἡ ἀλήθεια. Ὅσον δὲ ἀφορᾷ τὴν Ἀνατολικὴν καὶ τὴν Ῥωμαϊκὴν Ἐκκλησίαν, αὐταὶ αἱ Ἐκκλησίαι μέχρι τῶν δυσμοίρων χρόνων τῆς διαιρέσεως ἐνεψυχοῦντο ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ πνεύματος, διετέλουν ἐν ἀδιακόπῃ ἀποστολικῇ ἐνώσει.

Ἐνταῦθα τοῦ λόγου ἐλθόντος, ὁ Πάπας ἀνέφερε μοι σειράν ὀνομάτων τῶν διδασκάλων τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, οἵτινες ἐνεπνέοντο διὰ τοῦ αὐτοῦ μετὰ τῆς Δυτικῆς Ἐκκλησίας πνεύματος. Θεωρουμένης τῆς ἐνώσεως τῶν Ἐκκλησιῶν καὶ ἐκ κοινωνικῆς ἀπόψεως, προσέθετο ὁ Πάπας, ἀδύνατον νὰ μὴ ἴδῃ τις ὅπως μεγάλα ἔσονται διὰ τὴν κοινωνίαν τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐνώσεως τῶν Ἐκκλησιῶν. Ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲν ὑπάρχει ἀληθὴς εἰρήνη ἐν τῇ γῆ. Ἄπαντα στηρίζονται ἐπὶ τῶν λογῶν ἄλλὰ πᾶσα ἐξουσία μόνον ἐπὶ τῶν λογῶν στηρίζομένη δὲν δύναται νὰ ᾖ αἰώνιος. Ἐνεκα τούτου ἅπαντα τὰ κράτη διατελοῦσιν ἐν καταστάσει ἐξοπλισμοῦ ἐν καιρῷ εἰρήνης, ἐν αὐτοῖς δὲν δύναται νὰ ἀναπτυχθῇ, ὡς πρέπει, — ἡ ἰδέα, αἱ ὠραταὶ τέχναι, ἡ ἐπιστήμη, ἡ τέχνη. Ἐπέστησαν βαρέαι οἰκονομικαὶ κρίσεις καθ' ἃς καθίσταται σχεδὸν ἀδύνατος ἡ ἐκδήλωσις τοῦ ἀνθρώπινου πνεύματος ἐν τῇ τελειότητι αὐτοῦ. Ἐνῷ ὁποῖον μέγα φαινόμενον θὰ παρίστατο, ἐὰν ἀνεκαινίζετο ἐπὶ τῆς γῆς ἡ ἐποχὴ τῆς πραγματικῆς εἰρήνης, περὶ τῆς ὁποίας πάντοτε ὁμιλεῖ ἡ Ἐκκλησία, ἐὰν ἀπερρίπτοιο, ὡς ἀνωφελῆ τὰ τηλεβόλα καὶ τὰ πυροβόλα, ἐὰν ἐλύ-

οντο τὰ διεθνή ζητήματα, διὰ τῆς ἐλευθέρως συζητήσεως τῶν μοναρχῶν τῆς Εὐρώπης καὶ τοῦ Πάπα. Τότε θὰ ἐπεφαίνετο ἐπὶ τῆς γῆς ἡ ἀληθὴς εἰρήνη καὶ θὰ ᾖ δυνατὴ ἡ πραγματικὴ, ἡ ζωσα πρότοδος.

Ὁ Πάπας ἐξέφρασε ταῦτα μετὰ θερμότητος, ὡς τις ἄνθρωπος ἐκθέτων τὰς ψυχικὰς του καὶ τὰς πολυτίμους του ἰδέας, αἵτινες πάντοτε πληροῦσι τὴν καρδίαν του. (Ὁ κάλαμός μου, μεταδίδων ἐν ἀποσπάσμασι μόνον τὰς ἰδέας τοῦ Λέοντος τοῦ XIII εἶναι ἀσθενὴς νὰ μεταδώσῃ ἐκείνην τὴν ἀληθῶς ἐμπνευσμένην εὐγλωττίαν, τῆς ὁποίας ἦσαν πλήρεις οἱ λόγοι του περὶ τῆς ἐνώσεως τῶν Ἐκκλησιῶν.

Ἐγὼ ἐτόλμησα νὰ τῷ παρατηρήσω ὅτι ἡ πραγματώσις τῶν ἰδεῶν τοῦ Πάπα, καίτοι μερικὴν, ἡμεῖς οἱ Ῥῶσοι ἤδη ἐν μέρει ἔχομεν ἰδεῖ ἐν τῷ παραδείγματι τῆς Πολωνίας, ἐνθα ἐπὶ τοῦ παρόντος, χάρις εἰς τὰς ἀμοιβαίας προσπάθειάς τῆς Ρωσικῆς κυβερνήσεως καὶ τῆς Παπικῆς ἑδρας ἀποκατέστη κατὰ μέγα βαθμὸν ἡ ἡσυχία, ἥτις ἐθεωρεῖτο δυσέπικτος ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ Πάπα Πίου τοῦ ἐννάτου.

— Ὅσον ἀφορᾷ τοὺς Πολωνοὺς, ἀπήντησεν ὁ Λέων XIII, ἐγὼ μετ' ἐμφάσεως εἶπον, ἔλεγον καὶ λέγω εἰς ὅλους τοὺς Πολωνοὺς, τοὺς ὁποίους εἶδον καὶ βλέπω: Διακρίνατε τὴν θρησκείαν ἀπὸ τῆς πολιτικῆς, ἀφήσατε τὴν τελευταίαν. Αἱ τύχαι τῆς ἱστορίας ἦσαν τοιαῦται, ὥστε καὶ εἰς Σᾶς συνέβη νὰ δικλιθῆτε τὴν αὐτοτελή σας ὑπαρξιν, νὰ ὑποταχθῆτε εἰς ἄλλην ἀρχήν. Δὲν δύναμαι νὰ ἀποβλέψω εἰς τὰς πρὸς τὴν Ρωσίαν σχέσεις Σας. Ὅλον τοῦτο εἶπον καὶ ἐν τῇ πρὸς τοὺς Πολωνοὺς ἐγκυκλίῳ μου, ἡ ὁποία ἴσως εἶναι γνωστὴ εἰς Σᾶς.

Ἀπήντησα ὅτι ἀνέγνων τὴν ἐγκύκλιον, ἀλλ' ὅτι πᾶν ὅ,τι ἀναφέρεται εἰς τὰ διαβήματα τῆς Παπικῆς ἑδρας, ἀκόμη ὅσον ἀφορᾷ τὴν Ρωσίαν, ἡμεῖς οἱ Ῥῶσοι δημοσιογράφοι συνήθως ἀρνούμεθα ἐκ ξένων πηγῶν, ἐκ τῶν ξένων ἐφημερίδων.

— Δύναμαι νὰ διατάξω ὥστε νὰ ἀποστέλλωσιν εἰς τὴν ὑμετέραν ἐφημερίδα ἀντίγραφα τῶν ἐγκυκλίων μου, εἶπεν ὁ Πάπας Γνωρίζετε τὴν λατινικὴν;

Ἀπήντησα ὅτι ὀλίγον ἐννοῶ ταύτην τὴν γλῶσσαν καὶ ἐν ἐναντία περιπτώσει παρ' ἡμῖν πάντοτε θὰ εὐρεθῶσιν οἱ γινώσκοντες τὴν Λατινικὴν τόσοτε τελείως ὥστε πᾶν Λατινικὸν πρωτότυπον ἀπταιστῶς νὰ μεταφράζηται.

ΠΡΑΚΤΙΚΑΙ ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ
ΥΓΙΕΙΝΗΣ

Ζωὴ εἶνε τὸ μέρος τοῦ χρόνου, ὅπερ ὁ Δημιουργὸς ὥρισεν δι' ἕκαστον ἄνθρωπον. Ἡ ζωὴ πρέπει νὰ ᾖ ἐντιμος καὶ πλήρης ὠφελίμων ἔργων δηλούντων τὴν διάβασιν ἐκάστου ἐπὶ τῆς γῆς.

Ἡ ζωὴ δὲν εἶνε δῶρον, δοθὲν δωρεάν, εἶνε καθῆκον, εἶνε ἀποστολή, ἢν δέον ἕκαστος νὰ ἐκπληρῇ ἢ ζωὴ λέγω, ἐπιβάλλει εἰς ἡμᾶς καθήκοντα, ἅτινα ὀφείλομεν νὰ ἐκπληρῶμεν.

Σχεδὸν πάντες οἱ ὑγιεῖς εἰσὶν ἄσωτοι καὶ σπάταλοι τοῦ πολυτίμου τούτου δώρου ὀλίγοι εἶνε οἰκονόμοι, οὐδεὶς δὲ φιλάργυρος· ὁ προικισθεὶς ὑπὸ καλῆς κρᾶσεως καὶ οὐδέποτε ἀσθενήσας φέρεται, ὡς ἐκεῖνος, ὅστις ἐπροικίσθη ὑπὸ περιουσίας, ἥτις οὐδέποτε ἐπαπηλήθη ὑπὸ χρεοκοπίας ἢ ἄλλων δυστυχημάτων, ἅτινα καθιστῶσιν αὐτὸν πολλάκις ἀπὸ πλουσίου πτωχόν· ὁ ἄνθρωπος οὗτος σκεπτόμενος ἀνοήτως, ὅτι ἡ ὑγεία, ἢν τόσο πιστῶς ὁ Δημιουργὸς τῷ ἐνεπιστεύθη, οὐδέποτε θὰ τὸν ἐγκαταλείπη, κατασπαταλεῖ αὐτὴν ἀπειδῶς, εἰς τὰς ὀρέξεις, εἰς τὰς ἀγρυπνίας ἢ εἰς τὴν κατάχρησιν ἐργασιῶν, καὶ αἱ νόσοι τάχιστα ἐπέρχονται.

Ἡ ἀπωλεσθεῖσα ὑγεία βραδύτατα ἀνακτάται. Ἡ φρόνησις ἐπιβάλλει ἡμῖν νὰ ἐπιμελώμεθα ταύτης, ὅταν τὴν ἔχομεν, καὶ νὰ φρονιζώμεν, ὅσον τὸ δυνατόν περισσώτερον διὰ τὸν σταθερὸν τοῦτον φίλον, ὅστις θὰ ἐγκαταλείπη ἡμᾶς τὴν ἡμέραν τοῦ θανάτου.

Μετὰ τὴν διήγησιν τῶν ἀληθειῶν τούτων, ἃς ἔλθωμεν εἰς τὰς συμβουλάς τῆς ὑγιεινῆς καὶ τῆς πρακτικῆς ἰατρικῆς.

Ὁ πρῶτος κανὼν τῆς ὑγιεινῆς εἶνε ἡ καλὴ διαγωγή. Γενικῶς εἰπεῖν, οἱ μὴ ποιούμενοι καταχρήσει ὑγιαίνουσι μέχρι γήρατος. Ἡ ὑγιεινὴ εἶνε ἀδελφὴ τῆς ἐργασίας καὶ μήτηρ τῆς καθαριότητος καὶ τῆς σωφροσύνης.

Ἡ ὑγιεινὴ ἀφειτηρίαν ἔχει τὴν κανονικὴν δίαιταν καὶ τὴν χρῆσιν καλοῦ ὕδατος. Ὅλα τὰ ὕδατα δὲν εἶνε κατάλληλα πρὸς πόσιν, καὶ, ἐὰν δὲν προσέξομεν, ὡς συνέπεια τοῦ ἀκαθάρτου ὕδατος, θὰ ἔχομεν τὰς τυφικὰς παθήσεις, τὴν βρογχικὴν, τὰς περιδονώσεις τῶν ὀδόντων, τοὺς ἐλώθεις πυρετοὺς κτλ.

Δίαιτα καὶ προφυλάξεις
ἐν καιρῷ χειμῶνος.

Τροφή. Κατὰ τὸ δεῖπνον πρέπει νὰ κάμνωμεν χρῆσιν κρέατος, λυπαρῶν τροφῶν, πρῶτων οἰσπνευματωδῶν ὀλίγων καὶ ἀμυλωδῶν

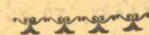
οὐσιῶν. Τὸ νηστεῦειν κατὰ τὰς τεσσαρακοστὰς ἔχον ὑγιεινὸν σκοπὸν ἀρμόζει σχεδὸν εἰς ὅλους τοὺς στομάχους καὶ συμπίπτει μὲ τοὺς νόμους τῆς φύσεως.

Κατοικία. Αὕτη πρέπει νὰ ᾖ λίαν καθαρὰ φωτεινὴ νὰ ἀερίζηται καλῶς καὶ νὰ μὴ θερμένηται ὑπερβαλόντως. Πρέπει νὰ διατηρῶμεν τὰ δωμάτια, ὅσον εἶνε δυνατόν, εἰς κανονικὴν θερμασίαν. Νὰ ἀερίζωμεν τὰς αἰθούσας καὶ ἀνανεώμεν τὸν ἀέρα δις τουλάχιστον καθ' ἐκάστην, ὅσον περισσώτερον δωμάτιόν τι ἀερίζεται καὶ τὰ μιάσματα ἀποδιώκονται τόσο ἡ ὑγεία ἡμῶν εἶνε κανονικὴ. Πρέπει νὰ ἐπαγρυπνώμεν περὶ τῆς διὰ θερμαστῶν θερμασίας. Οὐδέποτε πρέπει νὰ κλειώμεν τὸ κλειδίον τῆς θερμάστρας πρὸς διατήρησιν τῆς ἀνθρακικῆς· διότι πολλὰ ἀσφυξία ἐπῆλθον ἐνεκα τούτου. Ἄς ἀποφεύγωμεν ἐν καιρῷ νυκτὸς τὰς ὀσμάς, τὰ ἄνθη καὶ τὰ ζῶα, ἅτινα ἀπορροφῶσι μέγα μέρος τοῦ ζωϊκοῦ ἀέρος (ὄξυγονου)

Ἐν δὲ ὑμᾶς. Ταῦτα πρέπει νὰ ᾖ θερμὰ, ἐξ ἐρίων, μικρὸν ἐσφιγμένα περὶ τὸ σῶμα, διὰ νὰ μὴ ἐμποδίζωσι τὰς κινήσεις καὶ τὴν ἀσκήσιν, ἅτινα τὸν χειμῶνα εἶνε ἡ ἀφειτηρία καλῆς ὑγείας. Ἄς ἀποφεύγωμεν τὰς αἰφνιδίως μεταβολὰς τοῦ σώματος ἀπὸ ἀέρος θερμοῦ εἰς ἀέρα παγετώδη.

Ἀσκήσεις. Πρέπει ν' ἀσκώμεθα συχνά. Πρέπει νὰ ποιῶμεν ἐν λουτρῶν καθ' ἑβδομάδα διὰ μαγειρικῶ ἄλατος, ἢ τουλάχιστον κατὰ 15 ἡμέρας, διότι εἶνε ἀναπόφευκτον τοῦτο εἰς τὴν ὑγείαν. Κατὰ τὸ λουτρῶν πρέπει νὰ τριβώμεθα διὰ βούρτσας μαλακῆς ἢ διὰ τινος τραχέως ὑφάσματος ὅπως ἀπαλλάσσωμεν τὸ δέρμα τῶν ἀκαθαρσιῶν, ἃς ὁ κοινορτὸς συσσωρεύει ἐπ' αὐτοῦ διότι διὰ τοῦ δέρματος ζῶμεν, καθ' ὅσον τοῦτο διαπνέει καὶ ἐξάγει ὡς οἱ πνεύμονες ἀχρίστους οὐσίας.

Α. Κορδούλης ἰατρός.

Ἡ ΑΠΛΟΤΗΣ ΤΩΝ ἩΘΩΝ

Ἡ ἀπλότης τῶν ἠθῶν ὑψίσταται εἰς τὸ νὰ ἀποφεύγῃ τις πάντα ὅσα διεγείρουσιν εἰς τὴν διάνοιαν, εἰς τὰς πράξεις καὶ τὸν βίον ἡμῶν τὴν ἐπιθυμίαν τῆς ἰδίας ἀβρότητας καὶ τῆς ἀνωφελοῦς ἐξωτερικῆς λαμπρότητας, δι' ὧν παραβλέπεται ἡ πνευματικὴ δύναμις καὶ προκρίνεται ἡ ἡδυπάθεια. Διὰ μὲν τῆς ἀπλότητος τῶν ἠθῶν ἐθεμελιώθη ἡ εὐδαιμονία, ὁ πλοῦτος καὶ ἡ δοξα ἀναριθμητῶν οἰκογενειῶν, διὰ δὲ τῆς ἀσελγείας, τῆς τρυφῆς καὶ τῆς ἀσωτείας

ΑΕΡΟΠΟΡΙΑ

ΧΑΡΙΝ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΥ ΣΚΟΠΟΥ

ήφανεσθησαν κατά κράτος ισχυρά ἔθνη. Διὰ μὲν τῆς ἀπλότητος τῶν ἡθῶν πολλάκις μικρὰ καὶ ἀσήμαντα ἔθνη ἔγειναν ἰσχυρὰ, ἐλευθερὰ καὶ σεβαστὰ διὰ δὲ τῆς διαφθορᾶς αὐτῶν μεγάλην πάλιν ὑπέπεσαν εἰς τὸν βαρὺν τῆς δουλείας ζυγόν. Εὐδαίμων εἶνε ἡ χώρα ἐκείνη ἐκ τῆς ὁποίας τὸν κόλπον ἔνασκει ἡ ἀπλότης τῶν ἡθῶν. Ἐκεῖ δὲν ἀπαιτεῖ τὸ σῶμα τόσας μεγάλας φροντίδας καὶ ἐπιμελείας ὅσας τὸ πνεῦμα. Ὁ μὲν ἐγκάτοικος αὐτῆς σεμνύεται, ὅτι ἐγεννήθη εἰς τὴν αὐτὴν χώραν, ὁ δὲ πολίτης δὲν ἀπονέμει τόσον σέβας εἰς τὴν παρουσίαν του, ὅσον εἰς τὴν εὐδαιμονίαν τῆς πατρίδος του. Αὐτὸς ἀποφεύγων πᾶν περιττὸν, γίνεται ἀνεξάρτητος ἀπὸ τῶν ξένων διαθέσεων καὶ τῶν μεταβολῶν τῆς τύχης, ἔτι τὸ ἀντικείμενον τοῦ σεβασμοῦ ὄλων τῶν συμπολιτῶν του. Τὰ πλούτη καὶ τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ δὲν δεικνύονται δι' ἐκείνων, ὅσα ἀπολαμβάνει, ἀλλὰ δι' ἐκείνων, ὅσα πράττει ἐπ' ἀγαθῶ τῶν ἄλλων. Εἰς μὲν τὸν ἱματισμὸν του βασιλεύει ἡ φυσικὴ εὐσημοσύνη χωρὶς πολυτελείας ἔχνη, εἰς δὲ τὸν οἶκόν του ἀντὶ μὲν τῆς μεγαλοπρεπείας ἡ καθαριότης, ἀντὶ δὲ τῆς πολυτελείας ἡ τάξις, τὸ δὲ σῶμά του ἀπαιτεῖ μόνον ὑγιεινὴν τροφήν καὶ οὐχὶ λιχνεύματα καὶ σπατάλας. Ἡ ἀπλότης τῶν ἡθῶν του θεμελιούται ἐκ τῆς φρονήσεώς του τὴν ἀφέλειαν. Αὐτὸς πράττει καθὼς ὀμιλεῖ, καὶ ὀμιλεῖ καθὼς νοεῖ, χωρὶς ἔχνος πονηρίας, χωρὶς ἔχνος πομπείας. Τὰ τέκνα του συνειθίζει αὐτὸς εἰς τὴν ἐγκράτειαν καὶ τὴν λιτὴν τροφήν. Τὸ δὲ σῶμα αὐτῶν ἀσκῶν διὰ τῆς ἀποφυγῆς τῶν περιττῶν, καθιστᾷ καὶ αὐτὸ εὐρωστότερον καὶ τὸ πνεῦμά των δξύτερον. Ποτὲ δὲν διεγείρει αὐτὸς εἰς τὰς ψυχὰς αὐτῶν τὸν γαργαλισμὸν τοῦ οὐρηνίσκου, τὴν μαλακότητα τῶν ἐπίπλων, τὴν μεγαλοπρέπειαν τῆς κατοικίας καὶ τὴν ὑπερηφάνειαν τῶν ἐνδυμάτων οὔτε τὰ μανθάνει νὰ ἐκθειάζωσιν ἀστόχως τὰ ἐξωτερικὰ, ἀλλὰ μᾶλλον τὸ αὐτεξούσιον τὴν ἐσωτερικὴν δύναμιν, τὴν εὐλικρίνειαν καὶ τὴν γενναϊότητα. Ἐτι τὰ διδάσκει τὴν ἀλήθειαν καὶ τῆς δεικνύει τὰ ἐπακολουθήματα τῆς ὑποκρισίας. Διὰ τῆς ἀπλότητος τῶν ἰδίων του ἡθῶν ἐμπνέει καὶ εἰς τὰς ἀπάλας αὐτῶν ψυχὰς τὸ κάλλιστον καὶ ἐπαινετώτατον παράδειγμα, πῶς πρέπει δηλαδὴ νὰ ἐπαινωῦνται ὅλα εἰς αὐτὸν, πρὸς χάριν τῶν ἄλλων, καὶ πῶς νὰ γίνωνται ὠφέλιμοι εἰς τὴν πατρίδα καὶ τὸν πατρικὸν τῶν οἶκον.

Ἀλέξ. Ν. Κοκκῶνης.

λίαν σπουδαία διὰ τὴν ἐπιστήμην εἶναι ἡ ἐπισχάτων γενομένη ἀεροπορία ὑπὸ τοῦ διδάκτορος Μπέρσον, ὅστις περιέγραψεν αὐτὴν ἐν τῷ Journal of Aeronautics and Atmospheric Physics. Τὴν παραμονὴν τῆς ἀναβάσεως περὶ τὸ ἑσπέρας ἐπνευσε λίαν ἰσχυρὸς ἀνατολικὸς ἄνεμος, ὥστε ὁ διδάκτωρ Μπέρσον ἤρξατο ἡδὴ νὰ ἀμφιβάλλῃ ἂν θὰ δυνήθη τὴν ἐπιούσαν νὰ ποιήσῃ τὴν ἀνάβασιν διὰ τοῦ ἀεροστάτου. Περὶ τὴν πρωίαν ὁ ἄνεμος ἐκόπασεν, εἰς δὲ τὰς 5 π.μ. ὑπὸ τὸ φῶς ἠλεκτρικῆς λυχνίας ἤρξαντο νὰ γεμίζωσι τὴν ἀεροπόρον σφαῖραν διὰ ὑδρογόνου δαπανήσαντες 2000 κυβικὰ μέτρα αὐτοῦ. Ἡ κατασκευὴ τοῦ ἀεροστάτου ἦν τοιαύτη ὥσευκόλως τοῦ τοδιευθύνετο. Ἐν αὐτῷ ὑπῆρχον μηχαναὶ τελειοτάτης κατασκευῆς σημειόνουσαι αὐτομάτως διαφόρους παρατηρήσεις ἐν ἡ περιπτώσει ἐν μεγάλῳ ὕψει θὰ συνέβαινε κατάπτωσις τῶν δυνάμεων τοῦ διευθύνοντος τοῦ ἀεροστάτου. Εἰς τὰς 10 ὥρας καὶ 28 λεπτὰ ἤκούσθη τὸ fertig καὶ τὸ ἀεροστάτον ἀνήρχετο. Ἐντὸς τετάρτου ὥρας ἐφθάσεν εἰς ὕψος 2000 μέτρων. Τὸ ἀεροστάτον ἀνυψώθη ἐν Στασσοφούρτ καὶ ἔλαβε βορειοανατολικὴν διεύθυνσιν. Τὰ μαγνητικὰ ὄρη τοῦ Γάρτς ἐφαίνοντο μακρόθεν κάτω ἐν τῷ ὀρίζοντι· ἐν τῷ αἰθέρι ἐφέρετο ὀμίχλη, πυκναὶ δὲ ἀλλὰ μικραὶ νεφέλαι κατὰ μέρη περιεκάλυπτον τὴν γῆν. Κατ' ἀρχὰς ἡ θερμοκρασία ἀνυψώθη ἐν ὕψει 1500 μέτρων αὕτη ἐφθασεν εἰς 5 βαθμοὺς ἄνωθεν τοῦ μηδενικοῦ. Τότε ὁ διδάκτωρ Μπέρσον σημειώσας τί ἐδείκνυον αἱ αὐτομάτως γράφουσαι μηχαναὶ παρατήρησεν εἰς τὰ κάτω, τὴν ὑπὸ τῶν νεφελῶν κεκαλυμμένην γῆν καὶ ἔριψε κάτω δύο σάκκους ἔρματος. Μετὰ μίαν ὥραν τὸ ἀεροστάτον εἶχεν ἤδη ἀνέλθει εἰς ὕψος 5,000 μέτρων ἡ δὲ θερμοκρασία κατῆλθεν εἰς 15 βαθμοὺς ὑπὸ τὸ μηδενικόν· ὁ ἀὴρ ἦν λίαν ξηρὸς, αἱ δὲ ἀκτίνες τοῦ ἡλίου εἶχον ἀπολῆσει τὴν δύναμίν των. Ἐν ὕψει 4200 μέτρων ὁ ἀερονάυτης κατὰ πρῶτον ἠσθάνθη ἔλαφρον κτύπον ἐν τῇ καρδίᾳ του, ὅτε ἐσήκωνε τοὺς βαρεῖς σάκκους πλήρεις ἔρματος. Εἰς τὰς 11 ὥρας 49· τὸ ἀεροστάτον ἀνῆλθεν εἰς ὕψος 6000 μέτρων, ἡ δὲ θερμοκρασία ἐφθασεν εἰς 25 βαθμοὺς κάτω τοῦ μηδενικοῦ. Ὁ ἀεροπόρος ἠσθάνθη στενοχωρεῖσθαι ὁ δὲ παλμὸς τῆς καρδίας του ἐνισχύθη, ἐν τούτοις δὲν ἐδοκίμασε κατάπτωσιν τῶν δυνάμεών του. Κατὰ τὰς 12 ὄτε ἀνῆλθεν εἰς ὕψος 5650 μέτρων ὑπὸ θερμοκρασίαν 26 βαθμῶν κάτω τοῦ μηδενικοῦ ἠναγκάσθη νὰ εἰσπνῆ δξύγονον. Τότε ἠσθάνθη

θη ἀνακούφισιν καὶ ἀνῆλθεν εἰς ὕψος 8,000 μέτρων, ἐνῶ ἡ θερμοκρασία κατῆλθεν εἰς 39 βαθμοὺς κάτω τοῦ μηδενικοῦ. Ἐνταῦθα οὗτος δὲν ἔπαυεν εἰσπνέων δξύγονον διότι εὐθὺς ὡς ἔπαυεν εἰσπνέων αὐτὸ, ἀμέσως ἠσθάνετο σκοτοδινίαν καὶ ἰσχυρὰν κατάπτωσιν τῶν δυνάμεών του. Ἐξακολουθῶν τὴν εἰσπνοὴν τοῦ δξύγονου ἠσθάνετο τὰς δυνάμεις του ἀκμαίας καὶ ἠδύνατο νὰ ἐκτελῇ τὴν ἀπαιτουμένην ἐργασίαν. Μόνον ἀπαξ ἔκλεισεν ἀκουσίως τοὺς ὀφθαλμοὺς του, ἐν τούτοις εὐθὺς ἀνηγέρθη μεμφόμενος ἑαυτὸν ἐπὶ τῇ ἀπροσεξίᾳ καὶ τῇ ἀμελείᾳ του· ἡ φωνὴ του ἐν τῷ ἀραιωμένῳ ἀέρι ἤχει ὑποκόφως. Ὁ διδάκτωρ Μπέρσον ἀνῆλθεν ὑψηλότερον τοῦ ἀερονάυτου Γλέσερ, ὅστις διὰ τελευταίαν φορὰν εἶχε σημειώσει τὴν θερμοκρασίαν ἐν ὕψει 7,700 μέτρων, καὶ φθάνει εἰς ὕψος 8500 μέτρων ὅπου ἀπώλεσε τὰς αἰσθήσεις του καὶ ἦλθεν εἰς ἑαυτὸν μόνον ὅτε τὸ ἀεροστάτον κατῆλθεν. Ἄλλ' ὁ διδάκτωρ Μπέρσον δοκίμασας τὰς δυνάμεις του καὶ εὐρών ὅτι αὐταὶ εἶναι ὀλίγον ἀκμαῖαι, ἐδοκίμασε νὰ ἀνέλθῃ ἐτι ὑψηλότερον Ἡ θερμοκρασία κατῆλθεν εἰς 42 βαθμοὺς ὑπὸ τὸ μηδενικόν. Ἐν ὕψει 9000 μέτρων τὸ ἀεροστάτον διήλθε διὰ τῶν νεφῶν τὰ ὁποῖα ὁ Μπέρσον εἶχε παρατηρήσει εἰς μέγα ὕψος κατὰ τὴν ἀνοδὸν του. Τὸ στρώμα τοῦτο τῶν νεφελῶν δὲν συνέκειτο ἐκ παγωμένων κρυστάλλων ἀλλ' ἐκ μικροτάτων τεμαχίων χιόνος. Μετὰ δύο καὶ ἡμισυ ὥρας ἀπὸ τῆς ἀναβάσεώς του ὁ ἀεροπόρος εὐρίσκετο ἤδη ἐν ὕψει 9,150 μέτρων· τὸ θερμομετρον ἐδείκνυε 47,9 βαθμοὺς ὑπὸ τὸ μηδενικόν. Ἐν τούτῳ τῷ ὕψει τὸ ἀεροστάτον ἐσταμάτησε διότι ὅλη ἡ προμήθεια τοῦ ἔρματος εἶχεν ἤδη ἐξαντληθῆ καὶ εἶχε μείνει μόνον τὸ ἀπαιτούμενον ποσὸν διὰ τὴν ἀπόβασιν ἐπὶ τῆς γῆς· τὸ ἀεροστάτον εὐρίσκειται ὑπεράνω τῶν χιονίων νεφελῶν, περίξ δὲ αὐτοῦ ἔλαμπεν ὁ κυανὸς οὐρανὸς φαινόμενος ἀπεῖρος βαθὺς καὶ ἐπεκτεινόμενος εἰς ἄμετρον ἀπόστασιν. Τὸ βάθος τοῦτο καὶ ἡ διαφάνεια τοῦ κυανοῦ οὐρανοῦ ἐπροξένει ἰσχυροτάτην ἐντύπωσιν. Εἶναι ἀξιοθαύμαστον ὅτι ἐν ὕψει 9150 μέτρων, ὁ ἀεροπόρος ἠσθάνθη ἑαυτὸν ἀκμαιότερον ἢ πρότερον. Οὗτος ἐξεπλάγη ἐπὶ τῇ καλλονῇ καὶ τοῦ μεγαλείου τοῦ περιβάλλοντος αὐτὸν οὐρανοῦ στερεώματος. Οὗτος ἠθελε νὰ ὑψώθῃ ἐτι περισσότερο, εἰς ὕψος δέκα τουλάχιστον χιλιάδων μέτρων, ἀλλὰ δὲν ἠδύνατο νὰ πράξῃ τοῦτο διότι ἄλλως διεκινδύνευεν ὅλην τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ἀεροπορίας του. Ὁ διδάκτωρ Μπέρσον καταγράφας τὰς ἐν τῷ ὕψει παρατηρηθείσας μεταβολὰς ἠνοιξε τὸ Soupape τοῦ ἀεροστάτου πρὸς ἐξοδὸν τοῦ ἀερίου. Τὸ ἀεροστάτον κατῆλθε μέχρις 7,500

μέτρων καὶ ἔστη ἐν τούτῳ τῷ ὕψει. Πρὸς τὰ κάτω ὁ διδάκτωρ Μπέρσον παρατήρησεν ἑλικοειδῆ ποταμόν. Ἦν ἡ Ἑλλάς. Ἐν τούτῳ τῷ ὕψει ὁ Μπέρσον ἠσθάνθη δριμύτατον ψύχος. Οὗτος καίτοι ἔφερε θερμὰς γούνας λίαν ὑπέφερεν ἐκ τοῦ ψύχους. Τὸ σῶμά του τόσον ἰσχυρῶς ἐρρίγει ὥστε ἔπρεπε νὰ κρατῇ τὸ ἄκρον τοῦ καλαθίου ὅπως μὴ πέσῃ. Τὸ ἀεροστάτον κατήρχετο ταχέως, ὅπως δὲ ἐπιβραδύνη τὴν κάθοδόν του ἔριψεν ἓνα σάκκον πλήρη ἔρματος. Ἐν τούτοις πυκνὸν σῶμα νεφῶν ἐπὶ ἰσοσούτον ἐκάλυπτε τὴν γῆν ὥστε ὁ ἀεροπόρος δὲν ἠδύνατο νὰ εὐρῇ εἰς τίνα τόπον κατέρχεται. Οἱ δάκτυλοι αὐτοῦ ἐπάγωσαν μόνον δὲ μετ' ἰσχυρὸν τρίψιμον ἐπανεφέρην αὐτοὺς εἰς τὴν ζωὴν. Μετὰ τινα χρόνον οὗτος ἠδυνήθη νὰ διακρίνῃ θόρυβον καὶ κρότον, δεικνύοντα τὴν ἐγγύτητα μεγάλης τινὸς πόλεως, ἀλλ' ἡ ὀμίχλη ἦτο τόσον πυκνὴ ὥστε οὐδὲν ἠδύνατο νὰ παρατηρήσῃ. Μόνον ὅτε τὸ ἀεροστάτον κατῆλθεν εἰς ἀπόστασιν 250 μέτρων ἀπὸ τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς ὁ Μπέρσον ἠδυνήθη νὰ ἴδῃ ὅτι ὑψοῦται ὑπεράνω τῆς πόλεως Κιέλου. Εἰς τὰς 3 ὥρ. 45. λ. μ. μ. τὸ ἀεροστάτον κατῆλθε παρὰ τὸ Κίελον καὶ τῇ βοήθειᾳ τῶν προσδραμόντων κατοίκων ἐσταμάτησεν ἐπὶ τῆς γῆς. Τοιοῦτοτρόπως ἡ ἀεροπορία διήρκεσεν ἐπὶ 5 ὥρας καὶ 17 λεπτὰ, ἐν δὲ τούτῳ τῷ χρονικῷ διαστήματι τὸ ἀεροστάτον διήνυσε πλέον τῶν 310 χιλιομέτρων. Ὁ ἀεροπόρος παρετήρησεν ὅτι ἐνῶ ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς σχεδὸν δὲν παρετηρεῖτο κίνησις τις τοῦ ἀέρος ἐν τοῖς ὑψηλοῖς στρώμασι τῆς ἀτμοσφαιρας ἐπεκράτει ἰσχυρὸς ἄνεμος· ἐκ τούτου δὲ τοῦ περιστατικοῦ ἐξηγεῖται ἡ ταχέια ἀνοδος τοῦ ἀεροστάτου.

ΣΙΣΥΡΟΠΟΙΙΑ

Μὲ ἀστραφτερὸ μαχαίρι χωριστῆς Δειψιανῶ, Σαίξει τὸν χορδᾶ ἴς τὸ χέρι Νίσιν-Νοβογοριδιανῶ. Τοὺς σωροὺς συγχρωματίζει Ἐπὶ τὸ τραπέζι τακτικά Εἰς τὸ μέτρον ψαλιδίξει Πεχλεδάκια τεχνικά. Μετ' ἐτῆς τριχῆς τὰ τομάρια, Σταυροπόδαρα λ' ἀνάρη Κλώθου, ράφτου ὄλο βιά, 'Απ' τὴν Καστοριά παιδιὰ Ζῆχαρτὰ μροσθὰ καινούργια Τοὺς πεχλέδες τάλανούργια Γιὰ ν' ἀλλάξουν τυχηροί Κάθε τρίχα μὲ φλουρί. Οποῖος θὰ τοὺς δῇ νὰ πάρῃ Ράβιμο μαργαριτάρι Σοβαρὸς, σκυφτὰ ζετάξει Ἐὐ αὐθέντης τοὺς τεχνίτας	Μέλι εἰς μέλισσας Σαλάξια ράβδο ἔτων ἀργῶν τῆς μύταις Σὲ μεσάδια του πανώρια Πὸ κακούμια, σιούπια ἀσφάδια Λύκου, φώνας, σκονῆς, καστορία, Ρήσους, σαμουρομοσχάδια ποντικὸς λαγούς, ἀρνούλια μπίμερ, νοβρεκεξοραδάκια γατοκούναδα, ἀλωπούλια ζαρταβᾶν, καρρακουλάκια, βυθροκάπλινα σκιαουρούδια κίτς σφοῦξγκετσενικουέλια ψάλλει μέγαρὰ καὶ γέλοια Ντοῦτς-λάντς, σιάμ, Μοσκόφ τραγοῦδια ἐν Καστορία Θ.Κ. Παπαθωμᾶ
--	---

ЧОРТЪ ВИНΟΥРЪ

Ο ΔΙΑΒΟΛΟΣ

ΕΦΕΥΡΕΤΗΣ ΤΟΥ ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΟΣ

Διήγημα

ὑπό τοῦ κόμητος ΛΕΟΝ. ΤΟΛΣΤΟΗ

(Μετάφρασις ἐκ τοῦ ρωσικοῦ)

Ἔνα καιρὸν ὁ Θεὸς περιεπάτει ἐπὶ τῆς γῆς μετὰ τῶν ἀνθρώπων, διότι τότε ὅλοι οἱ ἀνθρώποι ἦσαν ἀθῶοι, ἀπλοῖκοι καὶ ἀναμάρτητοι ὡς αὐτὸς ὁ Θεός. Τότε καὶ ὁ διάβολος περιεπάτει μετὰ τῶν ἀνθρώπων ἀλλ' ἦτο ἀδύνατος εἰς τὰς διαβολὰς του διότι δὲν ὑπῆρχε ποῖος νὰ τὸν ἀκολουθήσῃ. Οὗτος ἐπροσπάθει παντοιοτρόπως, ἐκοπίαζεν μὲ τὰς διαβολιαῖς του νὰ πλανήσῃ τὸν κόσμον ἀλλὰ ματαίως.

Σήμερον δὲν ἔχει οὕτως. Σήμερον οἱ ἀνθρώποι εἶναι πονηρότεροι καὶ πανουργότεροι ἀπ' αὐτὸν τὸν δ' ἄβολον. Ὅτι δὴποτε καὶ ἂν φαντασθῶν ἤμπορῶν τὰ τὸ κάμουν. Διὰ τὸν διάβολον δὲν ἀπέμεινε πλέον ἔργον διότι αὐτοὶ οἱ ἀνθρώποι εἶναι διάβολοι. Μόνον ἐκείνο τὸ ὅποιον δὲν προφθάνει ὁ ἀνθρώπος νὰ ἐκτελέσῃ ἢ δὲν τῷ ἀρέσκει τοῦτο χαρίζεται εἰς τὸν διάβολον λέγων, τσορτ βαζμι (ὁ διάβολος ἄς τὸ πάρῃ). Δὲν ἐμφανίζεται πλέον ὁ διάβολος εἰς τὸν κόσμον, δὲν ἔχει πλέον ἔργον ἐν αὐτῷ· οὗτος κεκυφώς, σκυθρωπός, τεθλιμμένος ἴσταται εἰ τὰ βᾶθη αὐτοῦ ἄδου· δὲν τολμᾷ νὰ ἀτενίσῃ τοὺς ἀνθρώπους, ἐντρέπεται· ἀπεβλάκωθη πλέον ὁ τρισκατάρατος.

Μίαν φορὰν, τοῦτο δὲ συνέβη πρὸ χιλίων ἐτῶν, ἀνεχώρησαν ἐκ τοῦ ἄδου κατὰ διαταγὴν τοῦ ἀρχιδιάβολου μετὰ τῶν ἄλλων διαβόλων καὶ ἐν μικρὸν διαβολάκι, εἰς τὸ ὅποιον ἀνετέθη ἡ ὑπηρεσία νὰ κακοποιῇ τοὺς ἐν τῷ κόσμῳ ἀπλοῖκους ἀνθρώπους, ὅχι δι' ἄλλο ἀλλὰ μόνον καὶ μόνον ὅπως ἐξάξῃ ἐκ τῶν στομάτων αὐτῶν τοῦλάχιστον ὕβρεις. Ἐπειδὴ τοῦτο ἦτο μικρὸν ἀκόμη καὶ ἀπειρον διήρχετο τὰ ὄρη καὶ τὰς πεδιάδας, ἐπέιραζε τὰ πτηνὰ, κατέστρεφε τὰς φωλεὰς των, ἐρέθιζε τὰ ζῶα, ἔσπανε μὲ τὰ κέρατά του τοὺς κλάδους τῶν δένδρων, ἐξέσπα τὰ δενδρίλια διὰ νὰ ἐξοργίσῃ ἀνθρώπον τινα καὶ τὸν ἀναγκάσῃ νὰ προφέρῃ ὕβριν τινὰ, ἀλλ' ὁ ἀνεμος ἔπνεε, τὸ δάσος ἐσύρυντε καὶ ἐμυκάτο, πανταχόθεν δὲ τὸ διαβολάκι ἤκουε συρίγματα τὰ ὅποια τὸ ἐξερέθιζον καὶ ἠνάγκαζον αὐτὸ νὰ

λέγῃ ὕβρεις. Τί νὰ κάμῃ; ἡ ἡμέρα παρήρχετο, ἔπρεπε τὸ ἑσπέρας νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸν ἄδην ποῖον δὲ ραπόρτον θὰ δώσῃ εἰς τὸν ἀρχισταναὶν καὶ πῶς νὰ ζητήσῃ τὴν ἀνταμοιβὴν του διὰ τοὺς κόπους τῆς ἡμέρας; Οὐδὲν κακὸν ἔκαμεν, ἂν καὶ ἐκοπίασεν ἀπὸ τὸ πρῶν, ἀπὸ τὴν πρῶτην ἀλεκτροφωνίαν.

Εὐθὺς ὡς ἐτοιμάζετο νὰ ἐξέλθῃ ἐκ τοῦ ὄρους καὶ ἐκείθεν ἀπελπι νὰ ριφθῇ εἰς τὸν ἄδην, βλέπει ἐν τῷ ἀγρῷ πτωχὸν τινα γεωργὸν ὅστις ἠρωτρία τὸν ἀγρὸν του. Τὸ διαβολάκι ἐχαμήλωσε καὶ ἐκρύφθη ὅπισθεν ἐνὸς θάμνου. Ἄς περιμένω νὰ ἴδῶ, εἶπε τοῦτο, ἴσως ἀπ' ἐδῶ κερδίσω τι.

Ὁ γεωργὸς ἀφοῦ ὄλην τὴν ἡμέραν ἄνευ διακοπῆς ἠρωτρία, ἐπὶ τέλους κεκμηκὼς αὐτὸς τε καὶ τὰ κτήνη του, εἶπε καθ' ἑαυτὸν· πρέπει νὰ ξεκουρασθῶ ἐγὼ καὶ τὰ ζῶά μου καὶ νὰ φάγω ὀλίγον.

Ὁ γεωργὸς ἀπέζευξε τοὺς βόας του, ἀφῆκεν αὐτοὺς νὰ βόσκωσιν, ἔλαβε τὴν πῆραν του μετὰ τοῦ ἄρτου καὶ ἐκάθησεν ὑπὸ τὴν σκιάν διὰ νὰ φάγῃ. Ἐξέβαλεν ἐκ τῆς πῆρας τὸ μόνον τεμάχιον τοῦ ἄρτου, τὸ παρετήρησε καὶ εἶπεν· ἡ γυνὴ μου σήμερον διὰ τελευταίαν φορὰν ἐσάρωσε τὴν ἀποθήκην τοῦ ἀλεύρου καὶ ὅτι ἤσοε τὸ ἐζύμωσεν, αὔριον δὲν ἔχει ἀλευρον, τὰ δὲ παιδιὰ, νὰ εἶναι γερά, εἶναι ἐννέα, αὐτὰ ἀπὸ τὸ δὲν ἔχει δὲν καταλαμβάνουν, τί νὰ καμώμεν, δὲν εἰζεύρω, τὸ θέρος εἶναι μακράν. Ἐλα νὰ ἀφίσω τοῦτο τὸ τεμάχιον διὰ τὸ βράδου καὶ ὅταν ἐπιστρέψω νὰ τὸ φέρω εἰς τὰ παιδιὰ μου· ἐγὼ εἶμαι γερωὴν καὶ περισσότερον ὑπορέρω τὴν πείναν». Ἀκόμη μίαν φορὰν ὁ γεωργὸς ἐκύταξε τὸ τεμάχιον τοῦ ἄρτου καὶ ἐστέναξεν, ἔκρυψεν αὐτὸ εἰς τὴν πῆραν του, ὑπῆγε καὶ ἐπιψυχρὸν ὕδωρ καὶ πάλιν ἤρχισε τὸ ἔργον του.

Τὸ διαβολάκι εἶδεν ὅλον τοῦτο καὶ ἐνόησε τὴν σκέψιν τοῦ γεωργοῦ. «Ἄϊ τώρα ἐδῶ ἤδρα δουλειά, ἀναμφιβόλως θὰ κάμω κακὸν, εἶπε καθ' ἑαυτὸ, καὶ ἐλαφρὰ ἐλαφρὰ ἐπλησίασεν εἰς τὴν πῆραν τοῦ γεωργοῦ, οὗτος ἐξήκολούθη ἄροτριῶν καὶ ἀφῆρεσε τὸν ἄρτον του.

Ἐνύκτωσεν. Ὁ χωρικός ἠτοιμάζετο νὰ ἀναχωρήσῃ ὅτε ἐσήκωσε τὴν πῆραν του—ἐλαφρὰ εἶναι, ἔψαξεν, ὁ ἄρτος δὲν εἶναι.

«Φαίνεται, εἶπεν οὗτος χωρὶς νὰ λυπηθῇ, κάποιος ἐτι πεινασμένος ἀπὸ ἐμὲ ἔλαβε καὶ ἔφαγε τὸν ἄρτον μου, ἄς τῷ εἶναι γλυκὺς, ἐγὼ αὔριον δὲν ἀποθνήσκω ἐκ τῆς πείνης· ὑπῆγεν ὁ γεωργὸς εἰς τὴν βούσιν, ἔπιεν ἀκόμη ὀλίγον ψυχρὸν ὕδωρ καὶ ἐκίνησε νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν καλύβην του.

Τὸ διαβολάκι ἐξεπλάγη. Κακὸν λόγον δὲν

εἶπεν ὁ γεωργός. Ἐκ τούτου φαίνεται οὐδὲν κατάρθωσα, μόνον ἄς ἐπιστρέψω ἐγκαίρως εἰς τὸν ἄδην, εἶπε καὶ ἐκίνησε διὰ τὸν ἄδην.

Ἐν τινι σκοτεινῇ γωνίᾳ τοῦ ἄδου, ἐντὸς ἀναθρόσκοντος μαύρου καπνοῦ ἐπὶ ὑψηλῆς, ὡς ὄρος, πέτρας ἐξ ἀσφάλτου, ἐκάθητο σκηθωπός, συνοφρυόμενος ὁ ἀρχιεπισκόπος. Ἐπερίμενε νὰ ἀκούσῃ τὰ ραπόρτια τῶν ὑποτελῶν του τοὺς ὁποῖους εἶχεν ἀποστείλει νὰ περιέλθωσι τὸν κόσμον· ἐκ τῆς μεγάλης δὲ ἀνυπομονησίας του νὰ ἀκούσῃ ποῖος ἔκαμε τὸ μεγαλειότερον κακὸν, ἐκ τῆς στενοχωρίας του ὅτε μὲν ἐτανύετο, ὅτε δὲ ἐχασμάτο, ὅτε δὲ ἔτρωγε τοὺς μακροὺς του δυνχας καὶ τρομερῶς ὠρύετο ὡς λέων.

Ἴδου πρὸ τοῦ Ἐπισκόπου παρέστη εἰς ταραχοποιὸς διάβολος.

Λέγει· ἐφώναξεν ὁ Σατανᾶς ἀνυπομονῶν.

«Κατὰ τὰς βουλευτικὰς ἐκλογὰς ἐγὼ ὑπέβαλα τὸν δαυλὸν, ἄφησα τὸ κρασί νὰ τρέχῃ ὡς νὰ τρέχῃ ὡς νερὸν, ὅλοι ἐμέθησαν, ἐλησμονήσαν ἑαυτοὺς, ἐξωργίσθησαν, συνεπλάκησαν, συνέτριψαν τὰς κεφαλὰς των, ἐξώρυξαν τοὺς ὀφθαλμοὺς των ἐφονεύθησαν δύο καὶ ἐπὶ τέλους ἀπῆλθον χωρὶς νὰ ἐκτελέσωσι τὸ ἔργον των.

— Ἄϊ, τί εἶναι τοῦτο; ἐκραύγασεν ὁ Σατανᾶς.

— Τί θέλεις ἄλλο, ἐγὼ ἔσπειρα διχόνοιαν μετὰ τῶν νέων, γερόντων, υἱῶν, πατέρων, καὶ αὕτη ἐπὶ πολὺ θὰ προοδεύσῃ.

— Διὰ τίνος μέσου κατάρθωσες ὅλον τοῦτο;

— Διὰ τοῦ οἴνου.

— Τσορτ (Διάβολε), ἐφώναξεν ὁ Σατανᾶς, ὅτι κατάρθωσες μεγάλη δουλειά εἶνε; Μήπως ὁ οἶνος χωρὶς σοῦ δὲν ἠδύνατο νὰ ἐκτελέσῃ τοῦτο τὸ ἔργον; ἐκεῖ ὅπου ἐπικρατεῖ μέθη σὺ τί δουλειὰν εἶχες νὰ ὑπάγῃς; Ἀκόμη ἤλθες νὰ μοῦ καυχᾶσαι! Δέσατέ τον, ἐφώναξεν ὁ Σατανᾶς εἰς τοὺς παρισταμένους ὑπασπιστάς του, τοῦτον τὸν ἀνάξιον δούλον, καὶ δώσατέ τον νὰ λείψῃ ἐπὶ τρία ἔτη τοὺς φλοιοὺς τῶν ἐρυθρῶν ὠν τοῦ Πάσχα καὶ νὰ μασσᾷ θυμιάμα.

Ἐπλησίασεν εἰς τὸν Σατανᾶν ἄλλος διάβολος κρατῶν τὸ ραπόρτον του.

— Εἰπέ! ἀνέκραξεν ὁ Σατανᾶς.

— Κατεπόντησα δύο πλοῖα· ἐν φορτωμένον μὲ μέταξαν καὶ τὸ ἄλλο μὲ χρυσόν.

— Τί! σκύλε! μὲ χρυσόν; Σεῖς γνωρίζετε ὅτι ὁ χρυσὸς δύναται νὰ προσενηόησεν μεγαλειότεραν βλάβην καὶ νὰ ἐμβάλῃ εἰς τοὺς ἀνθρώπους περισσότερας ἁμαρτίας ἢ ὅλοι σεῖς οἱ ἄμελεις καὶ ὀκνηροί! Ταχέως νὰ ὑπάγῃς τοῦτον τὸν χρυσόν νὰ τὸν ἐκβάλῃς εἰς τὴν παραλίαν· ἐκεῖ ἄς συναθροίζηται ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων, οἱ ὅποιοι ἐπειδὴ δὲν εἶδον τόσον πολὺν χρυσόν ἀκόπως συναθροίζομενον θὰ πνίξωσι καὶ ἑαυτοὺς καὶ πολλοὺς

ἄλλους εἰς τὰς χειρίστας ἁμαρτίας. Ταχέως πάστρα ἀπ' ἐμπροσθέν μου.

— Εἰς τὰς δικταγὰς σας! ἀπάντησεν ὁ πταίστης διάβολος καὶ ἐξηφανίσθη.

Ἴδου σου καὶ εἰς τρίτος διάβολος μὲ τὸ ραπόρτον του εἰς χωλὸς διάβολος ὅστις χωλαίων ἐπαρουσιάσθη πρὸ τοῦ Σατανᾶ.

— Εἰπέ!

— Κατάρθωσα νὰ διορισθῇ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ... εἰς ἐπόπτῃς τῶν σχολείων, τοιοῦτος, ὁ ὅποιος ἐκτὸς τοῦ ὅτι μέχρις ὀστέων εἶναι διεφθαρμένος ἀλλὰ ἀκόμη εἶναι ἀμείλικτος διώκτης τοῦ Θεοῦ, τῆς πίστεως καὶ τοῦ νόμου.

— Ἄϊ, τί δύναται νὰ προκύψῃ ἐκ τούτου;

— Οὗτος ἔχει ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν του τόσους ἄλλους νεκροὺς διδασκάλους, οὗτος εἶναι ἰκανὸς ὅλους νὰ τοὺς ἐξαπατήσῃ καὶ νὰ τοὺς κάμῃ ὁμοίους του ἐν τῇ κακίᾳ καὶ διαφθορᾷ, οὗτοι δὲ οἱ διδάσκαλοι ἔχουσιν εἰς τὰς χειρὰς των τόσους μαθητὰς καὶ διὰ τοῦ παραδείγματός των καὶ τῶν συμβουλῶν των θὰ τοὺς καταστήσωσιν ἔτι περισσότερον διεφθαρμένους, ἔτι περισσότερον ἀθέους, ἔτι περισσότερον ἀνόμους· οὕτω δὲ ἐν ὅλῃ τῇ ἐπαρχίᾳ θὰ λησμονηθῇ τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς πίστεως· ἐκ δὲ τῶν καρδιῶν τῶν παιδῶν καὶ τῶν ἀπλοϊκῶν ἀνθρώπων ἅμα ἐκβάλῃς τὸν Θεόν, ἅμα κάμῃς αὐτοὺς νὰ μὴ ἀποτροπιάζωνται τὴν ἁμαρτίαν, ἄφροσῆς, μὴ κοπιάζῃς διὰ τὰ περαιτέρω, τὰ φρικτώτατα κακά. Ἴδου μέγα στάδιον δι' ἡμᾶς ἠνοιχθῆν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ.

Τοῦ ἐξοργισθέντος Σατανᾶ τὸ πρόσωπον ἐπ' ὀλίγον ἠλαρύνθη. Οὗτος μετὰ μειδιάματος ἐπὶ τῶν χειρῶν ἐπρόφερεν:

— Γιέ μου, ψυχὴ μου, εἰπέ μοι ποῖος σοῦ συνέτριψε τὸν πόδα καὶ διὰ μέσου τίνος κατάρθωσες τὸ μέγα τοῦτο ἔργον;

— Διὰ τῆς βοηθείας ἐνὸς φέροντος σῶμα χωλοῦ διαβόλου, τοῦτον εἶδον πονηρότερον καὶ μεγαλειότερον διάβολον ἀπὸ ἐμὲ, ὅπως δὲν δύναμαι μετ' αὐτοῦ νὰ χορεύω ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ σχοινίου καὶ ὅπως μὴ διακρινόμεθα ὅπως ἐμπιστεύονται οἱ ἀνθρώποι εἰς ἐμὲ καὶ εἰς ἐκεῖνον, ἠναγκάσθη νὰ συντρίψω τὸν πόδα μου, οὕτω δὲ τώρα ἔχετε δύο χωλοὺς διαβόλους, ἓνα ἀφοσιωμένον εἰς σᾶς ὑπηρετίαν ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἄλλον ἐμὲ ἐδῶ ἐν τῷ ἄδῃ.

(ἔπεται τὸ τέλος)

ΤΟ ΘΙΒΕΤ ΚΑΙ ΟΙ ΘΙΒΕΤΙΟΙ

(Συνέχεια και τέλος)

Τὸ μαλλίον τῶν αἰγῶν τοῦ Θιβέτ εἶναι μὲν μικρὸν ἀλλὰ πολὺ χονδρὸν. Οἱ ἵπποι λευκότριχες ὄντες καὶ μικροὶ κατὰ τὸ ἀνάστημα εἶνε λίαν ἰσχυροὶ καὶ καρτερικοί. Οὗτοι ἐσυνείθισαν νὰ τρώγῳσιν ἐκτὸς τοῦ χόρτου καὶ ἀπεξηραμένον τυρὸν καὶ ἀκόμη ὠμόν κρέας. Ἐκ πάντων τῶν νομάδων τῆς Μέσης Ἀσίας οἱ Θιβέτιοι διακρίνονται ἐπὶ τῇ μείζονι ἀγριότητι τῶν. Οὗτοι εἶνε ἀφιλόξενοι καὶ ἀνειλικρινεῖς, λίαν ὑπουλοὶ καὶ πανούργοι, ἐν γένει εἶναι πολὺ ῥάθυμοι καὶ ζητοῦσιν εὐκαιρίαν νὰ ἀπατώσιν τὸν τυχόντα. Ἡ θρησκεία τῶν Θιβετιῶν εἶναι ὁ Βουδισμὸς, ὅλος δὲ ὁ λαὸς διαιρεῖται εἰς λάμας καὶ κοσμικοὺς. Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ οἱ Θιβέτιοι φαίνονται λίαν εὐλαβεῖς, σχεδὸν πάντοτε καὶ ὅπου ἂν εὐρεθῶσι ψιθυρίζουσι προσευχὰς τὴν σημασίαν τῶν ὁποίων οὐδόλως ἐννοοῦσιν. Οὐχὶ σπανίως βλέπει τις ἐν ταῖς γερσὶ των προσευχητάριον, ἀπὸ δὲ τοῦ λαιμοῦ των κρεμάμενον κυτίον ἐν τῷ ὁποίῳ εὐρίσκονται μικρὰ εἰδῶλα, χαρτία μετὰ προσευχῶν καὶ λοιπὰ φυλακτῆρια. Οἱ Θιβέτιοι ἐν γένει εἶναι περίεργοι, χαμαιρπεῖς πρὸ τῶν ἰσχυρῶν καὶ πλουσίων, ἀπ' ἐναντίας δὲ ἀγέρωχοι καὶ προπετεῖς πρὸ τῶν ἀδυνάτων καὶ τῶν ὑποδεστέρων των. Τὰ ἴθνη ταύτης τῆς φυλῆς ὀλίγον εἶναι γνωστὰ, ἀλλὰ τὸ ἐπιπολαιῶς ὑπὸ τῶν ὀλίγων περιηγητῶν σημειωθὲν εἶναι λίαν ἰδιότροπον. Οὕτω π. χ. ὁ νεώτερος συναντῶν τὸν πρεσβύτερον ἀποκαλύπτεται τὴν κεφαλὴν, καὶ ἀπὸ στροφῆς τὴν κεφαλὴν ὀλίγον πρὸς τὰ ἀριστερὰ ἐκβάλλει τὴν γλῶσσαν του. Οἱ Θιβέτιοι πρὸς ἐκφρασιν ἀπορίας καὶ θαυμασμοῦ κρατοῦσι τὴν παρειάν των ἅπαντες καπνίζουσιν. Ἐκαστὸς φέρει ἐν τῷ κόλπῳ του τρυβλίον καὶ ποτήριον ἐκ τοῦ ὁποίου τρώγει καὶ πίνει διότι θεωρεῖται ἁμαρτία καὶ μολυσμὸς τὸ τρώγειν καὶ πίνειν ἐκ τρυβλίου ἢ ποτηρίου ξένου. Τὰ σκεύη ταῦτα τῶν πλουσίων κατασκευάζονται ἐξ ἀργύρου καὶ πολυτελῶς κοσμοῦνται. Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Θιβετιοῦ οἱ Λάμαι ἀποφασίζουσι ἂν πρέπη νὰ ἐνταφιάσωσιν εἰς τὴν γῆν τὸ λείψανον ἢ νὰ ρίψωσιν αὐτὸ ἐν τῇ ἐρήμῳ πρὸς βρῶσιν τῶν θηρίων καὶ τῶν ὀρνέων.

Τὰ χωρία τῶν ἐν τῷ Θιβέτ οἰκούντων μὴ νομάδων Θιβετιῶν ἀποτελοῦνται ἐξ ὀλίγων καλυβῶν κτιζομένων ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐκ λίθων χωρὶς τσιμέντου καὶ ἔχουσιν δύο τὸ πολὺ

τρία παράθυρα. Αἱ κατοικίαι των μακρόθεν φαίνονται ὡς φρούριον περιστοιχιζόμεναι ὑπὸ τείχους ὑψηλοῦ ἕως δύο πόδας. Εἰς τὰς γωνίας τῆς στέγης θέτουσι μακρὰ κοντάρια ὑπὸ τῶν ὁποίων κρεμῶσι μακρὰ καὶ λεπτὰ τεμάχια βαμβακεροῦ ὑφάσματος φέροντα εἰκόνας τῶν θεῶν καὶ διαφόρους προσευχὰς. Τοιαύτας ἐπίσης σημαίας ἀνηρτῶσιν ἀπὸ σχοινοῦ ἐνοῦντο εἰς τὰς οἰκίας τῶν γειτόνων. Ἡ δεισιδαιμονία αὐτῆ ἔλαβε τὴν ἀρχὴν της ἐκ τῆς πεποιθήσεως ὅτι τοιοῦτοτρόπως προφυλάσσεται ἡ οἰκία καὶ ἡ οἰκογένεια ἀπὸ τῆς ἐπηρείας τῶν πονηρῶν πνευμάτων. Οἱ Θιβέτιοι αὐστηρῶς ὑποτάσσονται εἰς τοὺς κληρικούς των (τοὺς Λάμας), οἵτινες διοικοῦσι τὴν χώραν καὶ ἀναμιγνύονται εἰς ὅλα τὰ οἰκιακὰ ἔργα τοῦ Θιβετιοῦ, ὅστις ἄνευ τῆς εὐλογίας τοῦ Λάμου οὐδὲν ἐπιχειρεῖ. Οἱ Λάμαι ζῶσιν ἐν τοῖς μοναστηρίοις τοῖς εὐρισκομένοις κατὰ μέγα ποσὸν ἐν τῷ νοτίῳ Θιβέτ. Ἐν τισὶ μοναστηρίοις ὑπάρχουσιν ἐργοστάσια κατασκευάζοντα εἰδῶλα, διότι τὰ εἰδῶλα τοῦ Θιβέτ εἶναι ἐν μεγάλῃ τιμῇ οὐ μόνον καθ' ὅλον τὸ Θιβέτ ἀλλὰ καθ' ἅπασαν τὴν πρεσβεύουσαν τὸν βουδισμόν Ἀσίαν. Πολλὰ ἔορται, τῶν ὁποίων εὐρίθι ἡ βουδαϊκὴ θρησκεία, πανηγυρίζονται λίαν μεγαλοπρεπῶς ἐν τοῖς μοναστηρίοις καὶ προσελκύουσιν ἐν αὐτοῖς μέγα πλῆθος προσκυνητῶν. Κατὰ τὸν χρόνον τῶν ἑορτῶν συναθροίζονται περίξ τῶν μοναστηρίων ἐμπορικαὶ πανηγύρεις, καθ' ἃς γίνεται ποικίλη ἀλλαγὴ ἐμπορευμάτων. Ἴδου πῶς περιγράφει ὁ Πρζεβάσκις, διάσημος περιηγητὴς ἀνὰ τὴν Μογγολίαν καὶ τὸ Θιβέτ τὴν ἑορτὴν τῶν χιονοσκεπῶν ὁρέων πανηγυρισθεῖσαν ἐν τινὶ μοναστηρίῳ τοῦ Θιβέτ. «Διὰ τὴν ἑορτὴν συνηροῖσθη πολὺς λαὸς ἐκ τε τῶν περικύριων καὶ τῶν ἀπωτέρων τόπων ἅπαντες οἱ λάμαι ἔφερον ἑορτασίμους ἱερατικὰς στολὰς, ἐν δὲ τῇ πρὸ τοῦ μοναστηρίου πλατεῖα εἶχεν εὐτρεπιστῆ ἰδιαιτέρος τόπος πρὸς παράστασιν καὶ χορόν. Ἡ πλατεῖα εἶχε κοσμηθῆ δια σημαίων. Μετὰ τὸ πέρασ τῶν προσευχῶν καὶ τὴν συνάθροισιν τῶν διὰ τὸν ναὸν ἀναθημάτων, οἱ λάμοι κατέλαβον τὰς προσδιωρισμένας θέσεις των ὑπὸ ἰδιαιτερον ἐκ σιρικοῦ χρυσοποικίλου ὑφάσματος οὐρανόν (baldaquin) ἐνεφανίσθησαν ἐπὶ τῆς σκηνῆς δύο λάμοι ὑποκρινόμενοι τὸν γέροντα καὶ τὴν γραίαν. Αἱ βωμολογίαι καὶ αἱ κινήσεις των διεγείρον τὸν γέλωτα τῶν θεατῶν. Ἐπειτα παρουσιάσθησαν λάμοι χορευταὶ φέροντες πολύτιμα ἐνδύματα, ἐπὶ δὲ τῶν προσώπων των ἔχοντες προσωπίδας παριστανούσας διάφορα ζῶα, οἷον ἔλαφον, χοῖρον, λέοντα, ἢ διαφόρους γελοίους μορφάς. Οἱ χοροὶ καὶ αἱ παντομίμαι συνίσταντο

εἰς ἀγρίας κινήσεις ἐν τῇ σκηνῇ, ἐν τῷ μέσῳ τῆς ὁποίας ἴστατο ἐξ ὀρύζης κατασκευαθὲν εἰδῶλον παριστάνον τὸν διάβολον.»

Λίαν δυσχερὴς εἶναι εἰς τοὺς ξένους ἢ ἐπισκεψίς τοῦ Θιβέτ, διὰ τοῦτο ὀλίγοι μόνον κατάρθωσαν νὰ περιηγηθῶσιν ἀνὰ τὴν ὑψηλοτάτην ταύτην χώραν τῆς γῆς. Τὸ νότιον Θιβέτ ἀκόμη μέχρι τῆς σήμερον ὀλίγον εἶναι γνωστὸν εἰς τοὺς Εὐρωπαίους. Εἰς ἐπιστήμων Ἰνδὸς κατάρθωσε νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν πρώτην πόλιν τοῦ Θιβέτ, τὴν Χλάσσαν καὶ ἰδοῦ πῶς περιγράφει τὴν πρωτεύουσαν τούτου τοῦ ἀξιοσημειώτου κληρικῶν κράτους. «Ἡ Χλάσσα ἔκτισται ἐπὶ ὑψηλοῦ ὄροπεδίου περίξ τοῦ ὁποίου ὑψοῦνται αἱ κορυφαὶ τῶν Ἰμαλαίων ὀρέων. Ἐν τῷ κέντρῳ τῆς πόλεως ὑψοῦται ὑπερμεγέθης ναὸς περίξ τοῦ ὁποίου πανταχόθεν εὐρίσκονται τὰ ἐργαστήρια τῶν ἐντοπίων καὶ τῶν ξένων ἐμπόρων. Εἰς τὰ ἄκρα τῆς πόλεως καὶ εἰς τὰ περὶχωρα αὐτῆς εὐρίσκονται πολλὰ τῶν βουδιστῶν μοναστήρια οὐ μακρὰν δὲ τῆς βορείου ἄκρας τῆς πόλεως ἐπὶ ὑψηλοῦ ὄροπεδίου ὑψοῦται τὸ φρούριον Ποταλάχα ἐν τῷ ὁποίῳ κατοικεῖ ὁ Δαλάη-λάμας ἢ Λάμας-Γούρα κυρίαρχος τοῦ Θιβέτ καὶ πνευματικὸς ἀρχηγὸς πάσης τῆς τὸν βουδισμόν πρεσβεύουσας Ἀσίας. Οὐδεὶς τῶν ἐπισκεφθέντων τὴν Χλάσσαν εἶδε ποτὲ Δαλάη-λάμαν γέροντα. Ἀπ' ἐναντίας ἅπαντες συμφῶως λέγουσιν ὅτι οἱ Λάμαι τοὺς ὁποίους ἔτυχον ποτὲ νὰ ἴδωσιν ἦσαν παιδία. Παρὰ τοῖς Θιβετιοῖς ἐπικρατεῖ πίστις περὶ τοῦ ὅτι ὁ Δαλάη-λάμας οὐδέποτε γηράσκει ἢ ἀποθνήσκει. Κατὰ τὴν ἐπίσημον ἡμῶν, ἀναφέρει ὁ Ἰνδὸς περιηγητὴς, ὁ Δαλάη-λάμας ἦν μερᾶκιον περὶ τοῦ 13 ἑτῶν. Ὅτε οἱ Λάμαι ὠδήγησαν ἡμᾶς εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς ὑποδοχῆς ὁ Δαλάη-λάμας ἐκάθητο, ἡμᾶς δὲ ὑπεδέχθη ὁ πρωθυπουργὸς τοῦ Τζιάλμπο ὅστις κυβερνᾷ τὴν χώραν ἀντὶ τοῦ Δαλάη-λάμα. Αὐτὸς δὲ ὁ Δαλάη-λάμας οὐδόλως ἀναμιγνύεται εἰς τὴν διοίκησιν τῆς χώρας, ὁ δὲ λαὸς προσέρχεται ὅπως μόνον τὸν προσκυνήσῃ ὡς τὸν τελειότατον ἀντιπρόσωπον τοῦ Βούδα ἐπὶ τῆς γῆς. Ὅτε ἐδώκαμεν τὰ δῶρά μας προσεκάλεσεν ἡμᾶς νὰ καθίσωμεν, ὁ δὲ μοίραξ Δαλάη-λάμας ἀπέτεινε ἡμῖν τὰς τρεῖς συνήθεις ἐρωτήσεις: Πῶς εἶναι ἡ υἱεῖα τοῦ κυριάρχου σας; Ἀκμάζει ἡ χώρα σας; Ἀπολαύετε καλῆς υἱεῖας; Ἐπειτα προσέφερον εἰς ἡμᾶς τέϊον. Οἱ Λάμαι ἀνήρτησαν ἀπὸ τῶν τραχήλων ἡμῶν μεταξίνας ταινίας μετὰ κροσσῶν καὶ προέπεμψαν ἡμᾶς. Ἡ Χλάσσα καθ' ἑαυτὴν εἶναι μεγάλη πόλις ἀλλὰ διαρκῶς πληροῦται ὑπὸ πλῆθος προσκυνητῶν οἵτινες καθ' ὀλόκληρον κερθάνια προστρέχουσιν εἰς τὴν ἱερὰν ταύτην

τὴν πόλιν εἴτε πρὸς προσκύνησιν τοῦ Δαλάη-λάμα εἴτε δι' ἐμπορικοὺς σκοποὺς. Αἱ οἰκίαι κατασκευάζονται ἐκ λίθου καὶ πλίνθων καὶ οὐσαι μικραὶ στεροῦνται παντὸς κοσμήματος. Ἄλλ' ὅσον ἀπλαῖ εἶναι αἱ κατοικίαι τῶν κατοίκων τῆς Χλάσσης, ἐπὶ τοσοῦτον πλοῦσια εἶνε τὰ μοναστήρια. Τινὰ αὐτῶν ἔχουσιν ἀμυθίτους περιουσίας, καὶ συντηροῦσι χιλιάδας τινὰς μοναχῶν. Τὰ περίξ τῆς πόλεως εἶναι ἔρημα καὶ ἄγονα. Ἡ βλάστησις εἶναι λίαν πτωχὴ, σχεδὸν δὲν ὑπάρχουσι δένδρα, πανταχοῦ φαίνονται μόνον ἀκάνθαι. Οἱ κάτοικοι τῶν περικύριων καλλιέργουσι μόνον λαχανικὰ τὰ ὅποια πωλοῦσιν εἰς τὴν πόλιν. Ἐν τῇ Χλάσσᾳ ἐν ἀσημάντῳ ποσῷ κατασκευάζονται ἐριοῦχα καὶ κεντῆδες. Ἄλλ' αἱ ἐμπορικαὶ πανηγύρεις καὶ ἡ συνηχὴς συρροὴ τῶν προσκυνητῶν προσελκύουσι πλῆθος ἐμπορευμάτων ἐκ πάντων τῶν βιομηχανικῶν πόλεων τῆς ἀνατολικῆς δυτικῆς καὶ νοτίου Ἀσίας. Ἐνεκα ταύτου ἡ Χλάσσα εἶναι τὸ μόνον κύριον θρησκευτικὸν κέντρον ἀλλὰ καὶ ἡ ἐμπορικωτάτη πόλις ὄλου τοῦ Θιβέτ:

(Ἐκ τοῦ Ρωσικοῦ.)

Η ΔΙΩΡΥΞ ΤΟΥ ΣΟΥΕΖ

Εἰκοσιπενταετία ἤδη συνεπληρώθη ἀπὸ τῆς ἀνορύξεως τῆς διώρυγος τοῦ Σουεζ, καὶ τὰ εὐεργετικὰ αὐτῆς ἀποτελέσματα διὰ τε τὴν ναυτηλίαν καὶ τὸ διεθνὲς ἐμπόριον ὁσημέραι καθίστανται καταφανέστερα.

Ἡ σπουδαιότης τῆς θαλασσίας ταύτης ὁδοῦ ἐπὶ τοσοῦτον ἀνεγνωρίσθη ὑπὸ πάντων, ὥστε κυβερνήσεις καὶ ἑταιρίαι σκέπτονται περὶ τῆς ἀνορύξεως δευτέρως διώρυγος, παραλλήλου τῇ πρώτῃ.

Τὸ ἔργον τοῦτο ὅπερ πρόκειται νὰ ἐκτελεσθῇ περὶ τὰ τέλη τοῦ φθίνοντος αἰῶνος καὶ οὐτινος ἢ ἐναρξὸς πιθανῶς γενήσεται κατὰ τὸ ἐπιὸν ἔτος δὲν θὰ ἀπαντήσῃ πολλὰς τεχνικὰς δυσχερίας. Ἐπισκοπήσωμεν ἐν ὀλίγοις τὴν ἱστορίαν τῆς τομῆς τοῦ ἰσθμοῦ τοῦ Σουεζ καὶ θὰ ἴδωμεν ὅτι ἡ ἀνορύξις δευτέρως διώρυγος δὲν θὰ ἀπαιτήσῃ πολὺν χρόνον καὶ οὕτως ὑπέρογκα ἐξοδα διότι πολλὰ ὡς ἀνυπέροβλητα θεωρούμενα ἐμπόδια ἤδη ὑπερνήκηθησαν.

Ἡ διώρυξ τοῦ Σουεζ ἀποτελεῖται ἐκ δύο κυρίων μερῶν: τῆς διώρυγος τοῦ γλυκεῶς ὕδατος τοῦ ποταμοῦ Νείλου καὶ τῆς μεγάλης διώρυγος τοῦ ἀλμυροῦ ὕδατος.

Ἡ διώρυξ τοῦ Σουεζ ἀνήκει εἰς τὰ κολοσιαικά ἔργα τοῦ δεκάτου ἐνάτου αἰῶνος. Ταύτην

κατώρθωσαν να φέρωσιν εις πέρας μόνον ήξεκτακτος έντασις τής ένεργείας και αι ύπερογκοι χρηματικά δαπάναι. Η άνόρυξις ταύτης τής διώρυγος είναι σπουδαιοτέρα ού μόνον διά την Αίγυπτον αλλά και δι' όλον τόν κόσμον. Τό μήκος τής διώρυγος του γλυκέος ύδατος εκτείνεται μέχρις 175 βέρτια, τό πλάτος 25 πήχεις, τό δέ βάθος αναλόγως του ύψους των ύδάτων του Νείλου, είναι 2—3 πήχειων. Η διώρυξ αύτη παρά τό Κάϊρον χωρίζεται του Νείλου (έκει όπου ο ποταμός διαιρείται εις βραχίονας) και έπειτα λαμβάνει τήν βορειοανατολικήν και τήν ανατολικήν διεύθυνσιν παρά τό Βάδη-Τουμηλάτ διακλαδίζεται εις δύο βραχίονας, εκ των οποίων ο βόρειος, έτι βραχύτερος, διέρχεται παρά τήν πόλιν Ίσμαηλίαν και ένοϋται μετά τής μεγάλης διώρυγος του άλμυρου ύδατος, ένω ο έτερος βραχίων, λαβών νοτιοανατολικήν διεύθυνσιν, παρέρχεται τας λίμνας και εκτείνεται μέχρις αυτού του Σουέζ, ένθα τά ύδατα αυτού συγκρατούμενα διά προχωμάτων (ecluses) συνενούνται μετά του έσωτερικού λιμένος του Σουέζ. Άνευ ταύτης τής διώρυγος του γλυκέος ύδατος θα ήτο άδύνατος ή κατασκευή τής μεγάλης διώρυγος του άλμυρου ύδατος, ήτις κυρίως καλεΐται διώρυξ του Σουέζ. Άνευ ταύτης τής διώρυγος του γλυκέος ύδατος οι κάτοικοι οΐτινες άποκατεστάθησαν εις τας όχθας τής κυρίας διώρυγος ως και οι έργαται θα έστρωόντο ποσίμου ύδατος. Ού μόνον τό νότιον αλλά και τό βόρειον μέρος του Ισθμού του Σουέζ έπωφελείται του ύδατος εκ του Νείλου έξερχομένης διώρυγος εκ τής Ίσμαηλίας τό ποσίμον ύδωρ δι' άτμοκινήτου άντλίας διά μέσου δύο μακρών σιδηρών σωλήνων φέρεται εις τό Πόρτ-Σαΐτ, προς αυτό τό βόρειον άκρον τής διώρυγος του Σουέζ ήτις, ως γνωστόν, συνεοί δύο θαλάσσας τήν Μεσόγειον και τήν Έρυθράν, χρησιμεύει ως ή ένοϋσα όδός διά τήν ναυτιλίαν των τριών ήπειρών του κόσμου και άνοίγει νέας αγοράς εις τό διεθνές έμπόριον. Η έμπορική κίνησις μεταξύ Ευρώπης, Άραβίας, Περσίας, Κίνας, Ίνδιών, Ίαπωνίας και όλης τής Αυστραλίας μετά τήν περάτωσιν τής διώρυγος του Σουέζ σημαντικώς ηύρυνθη και εύκολήθη, ή δέ θαλασσία όδός συνετομείθη κατά 4000 θαλάσσια μίλια συγκριτικώς προς τήν προτέραν όδόν διά του άκροτηρίου τής Καλής Έλπίδος. Τό δέ έμπόριον, ιδία τής Μεσογείου θαλάσσης έχούσης άπειραρίθμους λιμένας συγκοινοϋντας διά των σιδηροδρόμων μετά πάντων των ήπειρωτικών κρατών τής Δυτικής Ευρώπης έλαβεν έκτακτον ζωογόνησιν. Ηδη Ναπολέον ο πρώτος κατά τήν έκστρατείαν του εις Αίγυπτον

(1798) διά τής μεγαλονοίας του προείδεν όλην τήν σπουδαιότητα τής εύθείας συγκοινωνίας μεταξύ τής Μεσογείου και τής Έρυθράς θαλάσσης. Ουτος έσκόπει να κατορθώση τούτο προς συμφέρον τής Γαλλίας και συνέλαβε σχέδιον τής άνορύξεως τής διώρυγος άναθής εις τόν του καιρού εκείνου έξοχον Γάλλο μηχανικόν Λιουπέρ τήν διεξαγωγήν των άναγκαίων τεχνικών μελετών, αλλά τό άποτέλεσμα των καταμετρήσεων αίτινες έγινόντο υπό του Λιουπέρ ήν όλως άνέλπιστον: ή έπιφάνεια του ύδατος έν τή Έρυθρά θαλάσση κατεδείχθη κατά 33 πόδας ύψηλοτέρα τής έπιφανείας τής Μεσογείου θαλάσσης. Ένεκα τούτου ή έπιχείρησις έγκατελείφθη διότι έφοδούντο τήν λίαν ταχείαν και όρμητικήν ροήν των ύδάτων τής Έρυθράς θαλάσσης εις τήν Μεσόγειον ένεκα τής οποίας ή διώρυξ άναποφεύκτος θα έπληροϋτο άμμου.

Σχεδόν μετά παρέλυσιν ήμίσεως αιώνας, κατά τό 1846 και 1847 ο Άγγλος μηχανικός Στέφενσον, ο Γάλλος Ταλαμπώ, ο Αυστριακός Νεγρέλλη και ο Αίγύπτιος έπιστήμων Λινάρτ-Μπελφόν-Μπέης έπεχείρησαν νέας έρεύνας αίτινες κατέδειξαν ότι κατά μέσον όρον ή έπιφάνεια του ύδατος τής Έρυθράς θαλάσσης μόνον κατά 16 εκατοστά του μέσου είναι ύψηλοτέρα τής έπιφανείας του ύδατος τής Μεσογείου θαλάσσης. Τό άποτέλεσμα τούτο διά μιας άπεσόθει πάντα κίνδυνον εκ τεχνικών δυσχερειών κατά τήν πραγμάτωσιν τόσοσ μεγάλης έπιχειρήσεως, ήτις εύρε νέον ύπέρομαχον έν τω Ναπολέοντι τω τρίτω, οστις απέβλεπεν εις αύτην ως διαθήκην του πάπου του. Δέν έβράδυνεν έπίσης ή έμφάνισις του διεκπεραιουτού ταύτης τής έπιχειρήσεως έν τω προσώπω του Φερδινάνδου Λεσιψιού του ποτε έν Αίγύπτω ύποπροξένου, οστις παρεδόθη εις τούτο τό έργον μεθ' όλης τής θερμότητος και του ένθουσιασμού. Ουτος κατώρθωσε, χάρις εις τήν μεγαλοφυίαν και τήν όξυδέρκειάν του να υπερπηδήση τά κατά τήν έπιχείρησιν ταύτην έμφανισθέντα έμπόδια, κατώρθωσε να εύρη άπαντα τά χρηματικά μέσα, να υποστηρήξη τήν ένεργείαν πάντων των ένδιαφερομένων εις τήν έπιχείρησιν ταύτην και επί τέλους μετ' έκτάκτου θριάμβου έφερον εις πέρας τήν κατασκευήν τής θαλασσίας διώρυγος. Η έναρχις του έργου έγινετο κατά τό 1859. Κατ' άρχάς εργάζοντο είκοσι χιλιάδες Φελάχοι, οΐτινες ήλλάσσοντο κατά μήνα, αλλά και αύται αι λεγεώνες των έργατών ήσαν άνεπαρκείς εις τοιοϋτον κολοσσιαϊον έργον άν δέν ειργετο εις βοήθειαν ή δύναμις του άτμου. Κατά τό 1868 έν τή άνορύξει τής διώρυγος εργάζοντο 12,000 άνδρες και 20,000 ίπποι: διά τού άτμου έκι-

νοϋντο δέκα μηχαναι προς έξαγωγήν του χώματος, 18 μηχαναι προς έξαγωγήν τής ίλύος, και των λιθαρίων, 60 λοκομοπίλια, 15 λοκομοτίβια και πλέον των 100 πλοίων τά όποια έξέφερον τό χώμα και τούς λίθους. Η έκτέλεσις τής κολοσσιαίας ταύτης έπιχειρήσεως άρκούντως εύκολήθη υπό τριών ήδη ύπαρχουσών λιμνών. Παρά τήν βόρειον όχθην του Ισθμού τήν βρεχομένην υπό τής Μεσογείου θαλάσσης, ένθα, μεταξύ τής Δαμιάττης και των έρειπίων του άρχαίου Πηλουσιού εκτίσθη τό Πόρτ-Σαΐτ, ύπήρχεν ή άβαθής λίμνη Μενσαλέ χωριζομένη από τής θαλάσσης μόνον υπό στενής λωρίδος γής. Έπειτα έν τω μέσφ του Ισθμού εκειτο ή λίμνη Τίμσα ή λίμνη των κροκοδείλων, ήτις πρότερον ήν έλος έξ άλμυρου ύδατος πλήρης καλάμων. Έπειτα δέ έπληρώθη υπό καθαρού θαλασσιου ύδατος. Οι άμμώδεις λόφοι του Ισθμού οΐτινες παρά τό Τουσσούμ και Σεράπιον έφθανον εις 36 ποδών ύψος, έχώριζον τήν λίμνην Τίμσαν από των δύο προς νότον αυτης κειμένων πικραλμυρών λιμνών, αίτινες ήσαν τά λείψανα του πρώην κόλπου τής Έρυθράς θαλάσσης οστις έξηράνθη έν άποστάσει μιξ ώρας δρόμου. Χάρις εις τας λίμνας ταύτας τό έργον τής άνορύξεως τής διώρυγος άρκούντως συνετομείθησαν άλλ' έπρόκειτο να υπερικηθώσι πολλαί άκόμη δυτχέρεια διότι ή νέα αύτη θαλασσία όδός όπως ήπροσιτή εις τά μεγάλα πλοία έπρεπε να έχη κατ' έλάχιστον 25 ποδών βάθος και 300 ποδών πλάτος. Έπρόκειτο ού μόνον να αφαιρεθώσιν ή άμμος, ο λίθος και ή ίλύς εκ τής ξηράς, αλλά και τά άβαθ ή παρά τήν πικραλίαν θαλάσσια διαστήματα, άτινα έδυσχέραινον τήν προσέγγισιν των πλοίων έπρεπε να βαθυνθώσι και να κατασταθώσι λιμενίσκοι όπως ή εις τήν διώρυγα έισοδος καταστή εύχερστερα. όλον τούτο έπετεύχθη μετά τής αυτης έπιτυχίας έν τε τω Πόρτ-Σαΐτ και τω Σουέζ.

Ο νοϋς του άνθρώπου οστις ύπέταξεν εις τούτο τό έργον τας δυνάμεις τής φύσεως δύναται να παρομοιασθ ή προς εκείνον τόν μυθικόν μάγον, οστις μετέβαλλε τας άκατοικήτους έρήμους, τά άδιάβατα έλη και τας πικράς λίμνας εις άνθοφόρους κήπους και γαίας, πόλεις και κάμας. Τό Πόρτ-Σαΐτ, ο πρώην λιμνή τής Μεσογείου θαλάσσης, έντός όλίγου χρόνου έγινετο πόλις, ήτις έν ταις ξυλίαις της οικίας έν μέρει έγερθείσας επί των βράχων τήν σήμεραν έχει περί τας 15,000 κατοίκων. Εκτός των τζαμιών έν Πόρτ-Σαΐτ ύπάρχουσιν Έκκλησίαι νοσοκομεία, ξενοδοχεία, ώδεία, έν αυτω διαμένουσιν ο διοικητής τής χώρας και οι πρόξενοι διαφόρων δυνάμεων.

Έπίσης ταχέως προέκυψεν ή Ίσμαηλία, κληθείσα οϋτως επί τω όνόματι του πρώην άντιβασιλέως τής Αίγύπτου Ίσμαήλ πασα. Αυτη περιβάλλεται ύπό λαμπρών κήπων ή χλόη των οποίων άριστα έξέχει έν τή κτρινή βάσει των άμμωδών έρήμων. Είς όλην τήν Βάδη-Τουμηλάτ άπεδόθη έπίσης ή προτέρα εύφορία διά τής κατασκευής τής διώρυγος του γλυκέος ύδατος.

Παρά τό Σουλούφ μεταξύ των πικρών λιμνών και του Σουέζ κατεβλήθησαν άπίστευτοι προσπάθειαι προς όρυξιν του πετρώδους έδάφους έν μεγάλη έκτίσει τής διώρυγος, ένταϋθα δέ τό άπαιτούμενον πλάτος και βάθος άκόμη δέν έπετεύχθη. Συγκριτικώς εύκολώτερον έξετελείτο ή έργασία έν τω κόλφφ του Σουέζ, ένθα ήδη συνεκεντροϋτο μέγα ποσόν ύδατος εκ τής Έρυθράς θαλάσσης. Άλλ' όπως ένταϋθα έπιτευχθη τό άπαιτούμενος βάθος ύπερ τούς 29 πόδας κατά τήν ελάττωσιν του ύδατος, έπρεπεν ώστε τά λίθινα προχώματα άτινα είχαν μήκος 15000 μέτρων να έπειταθώσιν επί μακράν έντός τής θαλάσσης. Προς τούτοις ή κατά τήν άνόρυξιν τής διώρυγος έξαχθείσα γη έχρησιμοποιήθη προς μεγέθυνσιν του άκροτηριου όπερ εκτείνεται προς δυσμάς τής διώρυγος προς τήν πόλιν Σουέζ. Τοιοτοτρόπως έσχηματίσθη άρκετή λωρίς γής, μετά ταϋτα χρησιμοποιηθείσα προς κατασκευήν του dock και προς στερέωσιν του σιδηροδρόμου του ένοϋντος τό dock μετά τής πόλεως. Είς τό ανατολικόν μέρος τής διώρυγος κατεσκευάσθη δεύτερος λιμνή άνήκων εις τό Αίγυπτιακόν κράτος. Ο πρώην λιμνή του Σουέζ έπίσης έχρησιμοποιήθη έν αυτω άγκυροβολούσι τά πικρά πλοία, άτινα δέν θέλουσι να εισέλθωσιν εις τήν διώρυγα και τά πλοία τά έρχόμενα εκ τής διώρυγος του Νείλου τό στόμιον τής οποίας κείται βορειότερον τής πόλεως Σουέζ.

Τό Σουέζ τό όποιον πρό πενήκοντα έτών ήν πτωχή και έτοιμήροπος κόμη από τής περατώσεως τής διώρυγος όσημέραι καθίσταται πλουσία πόλις.

Τη 17 και 18 Νοεμβρίου 1869 έγινετο ή πανηγυρική έναρχις τής διώρυγος. Εκτοτε παρήλθον ύπερ τά είκοσι πέντε έτη και ή διώρυξ άπέφερον άναρίθμητα κέρδη εις τας Ευρωπαϊκάς δυνάμεις: αύτη έπεξέτεινε τό έμπόριον, δημιουργήσασα νέας αγοράς διά τά Ευρωπαϊκά έμπορεύματα. Είς τούς Ρώσους ή διώρυξ μεγάλας ώφελείας παρέσχε: αύτη ένίσχυσε εδ έμπόριον τής Ρωσίας διά των έν τω Ευξείνω λιμένων και συνετέλεσεν εις τήνεύκολώτερον διά θαλάσσης συγκοινωνίαν μετά τής ανατολικής Α-

σίας και τῶν μεμακρυσμένων χωρῶν τῆς ἀνατολικῆς Σιβηρίας. Πρότερον, ὅτε ἡ θαλασσία ὁδὸς ἐπεξετείνετο ἐπὶ πολλὰς χιλιάδας μιλίων πέραξ τῆς Ἀφρικῆς, ἀπρητοῦντο πολὺς χρόνος καὶ μεγάλα δαπάναι παρά τῶν Ρώσων αἰτινες δὲν ἐπέτρεπον εἰς αὐτοὺς ἀκόμη καὶ νὰ σκέπτονται περὶ τοῦ ἐμπορίου τὸ ὅποιον τῶρα δι' ἐξάγουσι μετὰ τῆς Κίνας καὶ τῆς Ἰαπωνίας χάρις εἰς τὴν ἀνόρουξιν ταύτης τῆς διώρυγος. Ὅποσον μεγάλη εἶναι διὰ τὸ ἐμπόριον ἡ σημασία ταύτης τῆς διώρυγος καταφαίνεται ἐκ τούτου, ὅτι εικοσιπενταετία ἤδη παρήλθεν ἀπὸ τῆς κοινῆς χρήσεως τῆς διώρυγος καὶ, ὡς ἄνω ἐρρέθη διάφοροι κυβερνήσεις καὶ ἐταιρίαι σκέπτονται νὰ κατασκευάσωσι δευτέραν διώρυγα παράλληλον πρὸς τὴν πρώτην.

Προστατευτικὴ τῶν παιδῶν ἐταιρία ἐν Ἀγγλίᾳ.

Ἐν οὐδεμιᾷ χώρᾳ ἡ προστατευτικὴ τῶν παιδῶν ἐταιρία ἔλαβε τόσον μεγάλας διαστάσεις καὶ ἐξασκεῖ τοσαύτην ἐπιρροὴν ὡς ἐν Ἀγγλίᾳ. Ἐν τούτοις ἡ ἐταιρία ἀνεφάνη πρὸ δέκα μόλις ἐτῶν καὶ κατ' ἀρχὰς εἶχε λίαν περιορισμένον κύκλον ἐνεργείας καὶ δὲν ἀπῆλαυε μεγάλης συμπαθείας παρά τῷ λαῷ. Ἀλλὰ τὸ προστατικὸν τοῦτο δὲν ἀπέψυχε τὸν ζῆλον ἐκείνων οἵτινες ἦσαν πεπεισμένοι περὶ τῆς ὠφελείας τούτου τοῦ ἔργου καὶ συνεπάθον τὴν τύχην τῶν ἀπροστατευτῶν παιδῶν, ἰδίᾳ ἐκ τῶν κατωτάτων τάξεων τοῦ ἐν Λονδίῳ πληθυσμοῦ. Οὐκ ὀλίγον κόπον καὶ ἐνεργεῖαν οἱ πρωτοῦργοι κατέβαλον ὅπως καταπέσωσι τὴν κοινωνίαν περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς ἀναμίξεως τοῦ κράτους εἰς τὰς σχέσεις τῶν γονέων πρὸς τὰ τέκνα τῶν καὶ τῆς διὰ νόμου προστασίας τῶν παιδῶν. Μόνον μετὰ πενταετῆ ἐπίμονον προπαγάνδαν ἐπὶ τέλους κατορθώθη ἡ ἐν τῇ βουλῇ διέγερσις τούτου τοῦ ζητήματος, τῷ δὲ 1889 ἐψηφίσθη τῆς βουλῆς ὁ νόμος καθ' ὃν πάντες οἱ ἔχοντες ἐν τῇ κηδεμονίᾳ καὶ προστασίᾳ τῶν παιδῶν νεώτερα τῶν 16 ἐτῶν δύνανται νὰ σύρονται εἰς τὰ δικαστήρια διὰ τὴν κακομεταχειρίσιν τῶν παιδῶν ἢ τὴν ἐκθεσίαν τοῦ βρέφους εἰς τὴν τύχην. Τοιαῦτα παραπτώματα δικάζονται ὑπὸ τῶν εἰρηνοδικῶν καὶ τῶν ἐνόρκων, οἱ δὲ ἐγκληματικαὶ καταδικάζονται εἰς χρηματικὴν ποινὴν ἢ εἰς δεσμὰ μέχρι δύο ἐτῶν.

Ἡ ἐπιψήφισις τούτου τοῦ νόμου κατὰ μέγα βαθμὸν συνέτεινεν εἰς τὴν ἐπέκτασιν τῆς πρακτικῆς ἐνεργείας τῆς ἐταιρείας. Ἐπὶ τοῦ πικρόντος ἡ δράσις αὐτῆς ἐπεξετάθη ἐφ' ὅλης τῆς

ἰδίως Ἀγγλίας, τῆς Οὐαλίας καὶ τῆς Ἰρλανδίας, ἡ δὲ ἐτησίᾳ αὐτῆς πρόσδοδος ἀνέρχεται μέχρι 40000 λιρῶν ἀγγλικῶν. Ἡ κεντρικὴ κομητεία τῆς ἐταιρείας εὐρίσκειται ἐν Λονδίῳ ἀλλ' ἐκτὸς τούτου ὑπάρχουσιν ἀκόμη 123 ἐπαρχιακαὶ κομητεῖαι. Ἡ κομητεία ὑποχρεοῦται εὐθὺς νὰ δεῖξῃ βοήθειαν εἰς τὰ ἐκθετα καὶ ἀτυχεῖα παιδιά, νὰ ἐξερευνήσῃ ἀπάσας τὰς περιπτώσεις τῆς κακομεταχειρίσεως τῶν παιδῶν καὶ νὰ φροντίσῃ περὶ τῆς ἐγκαταστάσεως αὐτῶν ἐν τοῖς σχολείοις, ὀρφανοτροφείοις καὶ ἐν περιπτώσει ἀνάγκης, ἐν τοῖς νοσοκομείοις. Ἐκτὸς τούτου ἡ κομητεία ἐνάγει εἰς τὸ δικαστήριον τοὺς σκληροὺς γονεῖς. Ἐν διαστήματι δέκα ἐτῶν ἡ ἐταιρία ἔδωκε βοήθειαν εἰς 109,364 παιδιά. Αὕτη ἐξετάζουσα τὰς περιπτώσεις τῆς κακομεταχειρίσεως τῶν παιδῶν εὗρεν ὅτι τὰ παιδιά ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὑποφέρουσιν οὐχὶ ἐκ τῆς ἐκουσίας σκληρότητος τῶν γονέων ἀλλ' ἐκ τῆς ἐσχάτης ἐνδεείας αὐτῶν. Ἐνεκα τούτου ἡ ἐταιρία ἐκτὸς τῆς ἀμέσου βοήθειας τῶν παιδῶν φροντίζει περὶ τῆς ἐξευρέσεως πόρων ζωῆς διὰ τοὺς ἐνηλικίους συγγενεῖς τῶν παιδῶν ἢ τοὺς γονεῖς καὶ δίδει χρηματικὰς βοήθειας εἰς αὐτὴν τὴν οἰκογένειαν. Κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν σκληρὰς μεταχειρίσεως τῶν παιδῶν ἡ ἐταιρία πρὸ παντὸς ἄλλου προσπαθεῖ νὰ ἐξασκήσῃ ἠθικὴν ἐπιρροὴν ἐπὶ τῶν παιδῶν ἢ τῶν κηδεμόνων αὐτῶν φοβίζων αὐτοὺς διὰ τῆς ἐνάξεως εἰς τὸ δικαστήριον, ἐὰν οὗτοι δὲν μεταβάλωσι τὴν πρὸς τοὺς παῖδας διαγωγὴν τῶν συνήθως μίᾳ τοιαύτη φοβέρα ἀρκεῖ ὅπως μὴ ἐπαναληφθῇ ἐπὶ τοῦ παιδὸς ἡ ἀπάνθρωπος μεταχειρίσις. Ἐκ τοῦ ἀπολογισμοῦ τῆς ἐταιρείας καταφαίνεται ὅτι ἐντὸς δέκα ἐτῶν αὕτη ἐξήτασε 40000 περιπτώσεις κακομεταχειρίσεως τῶν παιδῶν ἀλλὰ μόνον ἐν 5792 περιστάσεσι προσέφυγεν εἰς τὸ δικαστήριον. Ἐπὶ τοῦ παρόντος ἡ Ἐταιρία καλουμένη «Ἀγγλικὴ ἔθνικὴ προστατευτικὴ τῶν παιδῶν Ἐταιρία» ἀπολαύει μεγάλης συμπαθείας ἐν ἀπάσῃ τῇ Ἀγγλίᾳ καὶ ὁσημέραι ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν αὐξάνει.

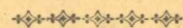

Ἡ κατὰ τῆς μέθης σταυροφορεῖα τῶν γυναικῶν ἐν Ἀμερικῇ.

Οὐδὲν κοινωνικὸν κίνημα συμβαίνει ἐν Ἀμερικῇ ἄνευ τῆς συμπράξεως τῶν γυναικῶν. Ἄς ἐνθυμηθῶμεν τὸ σπουδαῖον πρόσωπον τὸ ὅποιον διεδραμάτισαν ἐν Ἀμερικῇ αἱ γυναῖκες πρὸς διάδοσιν τῆς ἐκπαιδεύσεως ἐν τοῖς πανεπιστημίοις. Οὐκ ὀλίγον ἐπίσης εἰργάσθησαν αἱ γυναῖκες πρὸς ἀνάπτυξιν καὶ διαγωνισμὸν διαφορῶν

κοινωνικῶν ἰδρυμάτων. Μεγάλην σημασίαν ἐπίσης κέκτηται ἡ ἐνεργεῖα τῶν γυναικῶν ἐν τῷ κατὰ τῆς μέθης ἀγῶνι. Αἱ γυναῖκες τολμηρῶς ἐξανέστησαν κατὰ τοῦ ἐπαράτου τούτου κακοῦ καὶ μὴ φοβούμεναι οὔτε σκώμματα οὔτε ἀποτυχίας ἐξηκολούθησαν ἐνεργητικῶς τὴν διάδοσιν τοῦ κατὰ τῆς μέθης κηρύγματός τῶν. Ἐπὶ κεφαλῆς τούτου τοῦ κινήματος ἐτέθη ἡ δημοσιογράφος Μίσις Φρένσης Βηλλὰρ προκηρύξασα σταυροφορεῖαν κατὰ τῆς μέθης. Ὀλόκληρος στρατὸς γυναικῶν καὶ νεανίδων ἠκολούθησαν τὴν σημαίαν αὐτῆς, ὡς ἀποτέλεσμα δὲ τῆς ἐνεργείας αὐτῶν ἐπηκολούθησεν ἡ ἐπιψήφισις νόμου κατὰ τῆς μέθης, ἡ κλεισίσι πολλῶν καταγωγῶν τῆς κραιπάλης κτλ. Κατ' ἀρχὰς αἱ γυναῖκες ὑπέστησαν πολλὰς ἐπαχθεῖς δοκιμασίας. Αὗται ὡς ἤρξαντο νὰ διαδίδωσι τὰς περὶ ἐγκρατείας ἰδέας ἐγένοντο τὸ ἔρμαιον διαφορῶν σκωμμάτων. Αἱ πρώται διαδότριαι τῆς ἐγκρατείας διεκρίνοντο ἐπὶ ἐκτάκτῳ ζήλῳ. Αὗται ἄνευ φόβου εἰσέδουον εἰς τὰ σκοτεινὰ καταγῶγια τῆς μέθης, εἰς τὰ διάφορα καπηλεῖα καὶ ζυθοπωλεῖα καὶ μὴ συσταλλόμεναι, μετὰ παραφορᾶς ἤρχιζον τὸ κήρυγμα τῶν, ἐνίοτε ἐν καταστάσει ἐμπνεύσεως ἐπιπτον εἰς τὰ γόνατα καὶ παρεκάλουν τοὺς μεθύουσιν νὰ ἐπανέλθωσιν εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ἀληθείας, ἡ ἐξετόξευον κατ' αὐτῶν ἀράς διὰ τὴν ἐμμονὴν αὐτῶν ἐν τῷ ἐγκλήματι. Οἱ μέθυσοι ἐχλεύαζον τὰς γυναῖκας ταύτας, ἐκάλουν αὐτὰς φωνασκίας (shriekers), ἐν τούτοις τὸ ἐνθερμον αὐτῶν κήρυγμα ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἠνοίγεον ὁδὸν μεταξὺ τῶν μεθύσων. Βαθμηδὸν τὸ φανατικὸν τοῦτο κήρυγμα μετετέραπεν εἰς τὴν ἡσυχον διάδοσιν τῆς ἐγκρατείας διὰ τοῦ τύπου καὶ τῶν δημοσίων διαλέξεων. Μία ἐκ τῶν ἐνθερμότερων κηρύκων τῆς ἐγκρατείας ἦν ἡ Μίσις Μαίρη Γιούντ διδασκάλισσα τῆς χημείας ἐν τῷ ἀνατολικῷ κολλεγιῳ. Ἡ Μαίρη Γιούντ φροντίζουσα περὶ τῆς καλῆς ἀγωγῆς τοῦ μονογενοῦς υἱοῦ τῆς καὶ φοβουμένη ἰδίᾳ τὸ μέλλον αὐτοῦ, κατεγίνετο εἰς τὴν εἰδικὴν μελέτην τῆς ἐπιδράσεως τοῦ οἴνοπνεύματος ἐπὶ τοῦ ὄργανισμοῦ τοῦ ἀνθρώπου. Αἱ ἐπιστημονικαὶ μελέται διήγειρον ἐν αὐτῇ εἰλικρινῆ φόβον, περὶ τοῦ μέλλοντος τοῦ Ἀμερικανικοῦ λαοῦ τοῦ δαπανῶντος μέγα ποσὸν οἴνοπνεύματος. Αὕτη ἐπίσθη ὅτι μόνον τὰ ἠθικὰ ἐπιχειρήματα δὲν δύνανται νὰ ἐνεργήσωσιν ἐν τῇ παρούσῃ περιστάσει καὶ νὰ ἀναχαιτίσωσι τὴν ἀνάπτυξιν τῆς μέθης, ὅτι εἶναι ἀνάγκη ὅπως ὁ λαὸς συναισθανθῇ ὅπως βλάβην προξενεῖ εἰς τὴν υγείαν του καὶ ὅπως ἐπήρρειαν ἐξασκεῖ τὸ εἰσαγόμενον ἐν τῷ ὄργανισμῷ του δηλητήριο τοῦτο. Τῇ πρωτοβουλίᾳ τῆς Μέρη Γιούντ, ἐν διαφοροῖς δημοσίοις συνα-

θροῖσιν, εἰσῆχθησαν διαλέξεις περὶ τούτου τοῦ ἀντικειμένου καὶ συνεγράφη πραγματεία ἐπεξηγοῦσα τὴν καταστρεπτικὴν ἐπήρρειαν τοῦ οἴνοπνεύματος ἐπὶ τοῦ ὄργανισμοῦ. Ἐν τῷ γενικῷ συλλαλητηρίῳ τοῦ γυναικείου περὶ ἐγκρατείας συνδέσμου τῷ συναθροισθέντι κατὰ τὸ 1878 ἐλήφθησαν λίαν σπουδαῖαι ἀποφάσεις καὶ ὑπὸ τὴν προεδρείαν τῆς Μέρη Γιούντ ὠρίσθη ἐπιτροπὴ προκηρύξασα ἀμειλικτον πόλεμον κατὰ τῆς μέθης. ἐν τῇ ἐπιτροπῇ ἔλαβε μέρος ὁ κληρικός, οἱ καθηγηταί, οἱ φιλόσοφοι, καὶ οἱ ἰατροί. Ἡ προπαγάνδα ἐξετελεῖτο διὰ τῆς ἐκδόσεως διαφορῶν πραγματειῶν ἀναλόγως εἰς ὅλας τὰς ἡλικίας τῶν στοιχειωδιστάτων γνώσεων «Childs health primer» ἕως τῆς ὑγιεινῆς φυσιολογίας τοῦ Στήλε. ἀθροίσματος σπουδαίων γνώσεων ἐκ τῆς φυσιολογίας περὶ τῆς χρήσεως τοῦ οἴνοπνεύματος. Κατὰ τὸ 1882 ἡ πολιτεία Βερμόντ ἐξέδωκε νόμον ἐπιβάλλοντα τὴν ἐν ἀπάσαις ταῖς δημοσίοις σχολαῖς εἰσαγωγὴν τῆς διδασκαλίας τῆς ὑγιεινῆς καὶ τῆς στοιχειώδους φιλολογίας μετὰ εἰδικῆς ἐκθέσεως περὶ τῆς ἐπιρρείας τῶν οἴνοπνευματωδῶν καὶ τῶν ναρκωτικῶν ποτῶν ἐπὶ τοῦ ὄργανισμοῦ τοῦ ἀνθρώπου. Καὶ αἱ λοιπαὶ πολιτεῖαι ἠκολούθησαν τὸ παράδειγμα τῆς Βερμόντ, τὴν σήμερον δὲ δυσκόλως δύναται τις νὰ εὕρῃ μικρὸν μαθητὴν τοῦ σχολείου ἐν Ἀμερικῇ ὅστις νὰ μὴ δύναται νὰ διηγηθῇ πῶς ἐπενεργῆ τὸ οἴνοπνευμα ἐπὶ τοῦ ὄργανισμοῦ τοῦ ἀνθρώπου.

Δραστηριότης τῆς Ρωσικῆς Ἀυτοκρ. Ὀρθοδόξου Παλαιστηνίου Ἐταιρείας ἀπὸ τοῦ 1894—1895.

Ἡ Ὀρθόδοξος Παλαιστηνίου ἐταιρία εἶναι τὸ ὠφελιμώτατον ἐν Ρωσίᾳ φιλανθρωπικὸν καθίδρυμα, τὸ ὅποιον διακρίνεται ἐπὶ τῇ ἐνεργῷ καὶ διαρκῶς ἀναπτυσσομένη δραστηριότητι. Αὕτη σκοποῦσα τὴν διατήρησιν τῆς ὀρθοδοξίας ἐν τῇ Ἀγίᾳ Γῆ μετὰ πολλῆς δραστηριότητος πραγματοποιεῖ αὐτὴν διὰ μέσων ἐκπαιδευτικῶν καὶ φιλανθρωπικῶν καὶ τὴν σήμερον ἐδραίως ἵσταται ἐπὶ τοῦ ἐκλεγέντος σταδίου παρέχουσα οὐ σμικρὰς καὶ ἀδιαφιλονεικῆτους ἐκδουλεύσεις. Περὶ τούτου εὐγλώττως μαρτυρεῖ ἡ τελευταία λογοδοσία τοῦ προέδρου ταύτης τῆς ἐταιρείας. Ἡ ἐταιρία κατὰ τὸ 1893—4 εἶχε συνήθεις προσόδους 254192 ρούβλια. Αἱ πρόσδοοι αὗται προεῖρχοντο: ἐκ τῶν εἰσφορῶν τῶν μελῶν—17,850 ρούβλια, ἐκ τῶν βοηθημάτων, 191722, ρούβλια, ἐκ τοῦ τόκου τοῦ κεφαλαίου—9,040

ρούβλια, ἐκ τῶν ἐκδόσεων βιβλίων—8,127
 ρούβλια, ἐκ τῶν κτημάτων—899 ρούβλια καὶ
 ἐκ τῶν προσκυνητῶν—29,154 ρούβλια. Ἐκ
 τῶν προσόδων τούτων ἡ ἑταιρία κατὰ τὸ 1893
 —4 ἔδαπάνησε 213,708 ρούβλια, ἤτοι πρὸς
 διατήρησιν τῆς Ὁρθοδοξίας 57,190 ρούβλια,
 πρὸς ὄφελος τῶν προσκυνητῶν—104,240, ρού-
 βλια, πρὸς ἐκδοσιν ἐπιστημονικῶν συγγραμμά-
 των—27,257 ρούβλια, καὶ πρὸς συλλογὴν βο-
 ηθημάτων—23,041 ρούβλια.

Πρὸς διατήρησιν τῆς Ὁρθοδοξίας ἡ ἑταιρία
 διατηρεῖ σχολεῖα, παρέχει ἰατρικὴν περίθαλψιν
 εἰς τοὺς προσεχομένους ἀσθενεῖς καὶ κατὰ τὸ
 ἔνδον διατηρεῖ ἐκκλησίας καὶ κληρὸν. Ἐκ πασῶν
 τούτων τῶν δαπανῶν ἡ σημαντικωτέρα (ἤτοι
 52,020 ρούβλια) εἶναι πρὸς διατήρησιν τῶν
 σχολῶν. Ἡ ἑταιρία κατὰ τὸ 1893 διετήρει
 δύο οἰκότροφρα σχολεῖα: τὸ ἀρρεναγωγεῖον ἐν
 Ναζαρέτ καὶ τὸ παρθεναγωγεῖον ἐν Μπέτ-Δζά-
 λη καὶ 14 σχολεῖα τοῦ λαοῦ, εἰς δὲ δύο
 ἄλλα ἔδιδε διαφόρους βοηθείας. Τοιοῦτοτρόπως
 ἡ ἑταιρία διεχειρίζετο 18 σχολεῖα ἐν τοῖς ὁ-
 ποίοις ἐπαιδεύοντο 503 παῖδες καὶ 912 κορά-
 ρισια. Ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τούτου τῶν μαθητῶν ἰ-
 δία ἐν τῇ Παλαιστίνῃ ἐξεπαιδεύθησαν 825, οἱ
 δὲ λοιποὶ 590—ἐν τῇ Συρίᾳ. Κατὰ μέσον ὄρον
 ἡ ἑταιρία ἔδαπάνησε δι' ἕκαστον μαθητὴν περὶ
 τὰ 37 ρούβλια. Ἡ ἑταιρία συντηρεῖ δύο χει-
 ρουργικὰς κλινικάς ἐν Ναζαρέτ καὶ ἐν Μπέτ-
 Δζάλα, δαπανήσασα κατὰ τὸ 1893 4,997
 ρούβλια. Ἐκτὸς τούτου περιεθάλποντο οἱ προ-
 σερχόμενοι ἀσθενεῖς καὶ ἐν τῷ ἐν Ἱερουσαλὴμ
 νοσοκομείῳ τῆς ἑταιρίας. Ἡ ἑταιρία ἔδωκε 193
 ρούβλια βοήθειαν εἰς τὰς ἐν Παλαιστίνῃ ἐγγω-
 ρίους ἐκκλησίας. Πρὸς ὄφελος τῶν προσκυνητῶν
 ἔδαπανήθησαν 104,229 ρούβλια ὅπερ ἀποτελεῖ
 σχεδὸν τὸ ἡμισυ τῶν ἐξόδων τῆς ἑταιρίας. Ὁ
 ἀριθμὸς τῶν ἐπισκευθέντων τὴν Ἱερουσαλὴμ
 Ρώσων προσκυνητῶν κατὰ τὸ 1893—4 ἀνῆλ-
 θεν εἰς 5,366. Ἐκτὸς τῶν συνήθων προσόδων
 ἡ ἑταιρία ἔχει καὶ ἐκτάκτους: οἷον τὰ κατ' ἔ-
 τος περισσεύματα τῶν προσόδων, ἀφιερῶματα
 τῶν προσκυνητῶν καὶ ἄλλα. Τοιοῦτοτρόπως ἡ
 ἑταιρία ἔχει ἐν τοῖς ταμείοις τῆς 496,940 ρού-
 βλια τὰ δὲ διάφορα κτήματά τῆς ἀξιοῦσι 1.
 559,079 ρούβλια. Ἐν διαστήματι 12 ἐτῶν
 αὕτη διεχειρίσθη 6,370.000 ρούβλια. Κατὰ τὸ
 1894 ἡ ἑταιρία ἠνοῖξε τρεῖς νέας σχολὰς ἐν
 Παλαιστίνῃ ἤτοι δύο παρθεναγωγεῖα ἐν Μπε-
 ριὲ καὶ Σατζάρ καὶ ἐν παρθεναγωγεῖον ἐν Ράμε.
 Ἐκ τῶν 21 σχολῶν μόνον δύο (ἐν Μπέτ-Τζαλὴ
 καὶ Ράμε) ἔχουσιν ἴδια κτίρια. Ἡ ἑταιρία
 κατὰ πολὺ ἐβοήθησε τοὺς χριστιανούς τῆς Πα-
 λαιστίνης δεχομένη δωρεὰν τοὺς ἀσθενεῖς ἐν

ταῖς κλινικαῖς τῆς ἐν Ἱερουσαλὴμ, Μπέτ-Τζαλὴ
 καὶ Ναζαρέτ. Μεταξὺ τῶν προσκυνητῶν κατὰ
 τὸ παρελθὸν ἔτος δὲν ἀνεφάνησαν μολυντικαὶ ἢ
 ἐπιδημικαὶ ἀσθένειαι. Ἡ μεταβολὴ τῶν τιμῶν
 τῶν σιδηροδρομικῶν Γραμμῶν ἐν Ρωσσίᾳ ἐπέ-
 δρασεν ἐπὶ τῆς τιμῆς τῶν εἰσητηρίων τῶν προ-
 σκυνητῶν (παλομνίτσески κνίзки) μέχρι τῆς
 Ἱερουσαλὴμ καὶ τοῦ Ἀγίου ὄρους, ἀλλὰ μόνον
 ἐν τῇ τρίτῃ θέσει. Τὴν σήμερον τὸ ἀπὸ τῆς
 Βαρσάβης ταξείδιον μέχρι τῆς Ἱερουσαλὴμ καὶ
 τανάπαλιν κοστίζει μόνον 54 ρούβλια. Ἐκ δὲ
 Βλαδιβοστόκ μέχρι τῆς Ἱερουσαλὴμ καὶ τανά-
 παλιν, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς τροφῆς
 ἐπὶ τρεῖς μῆνας τὸ ταξείδιον κοστίζει 200
 ρούβλια. Οἰκοθεν ἐννοεῖται ὅτι ἡ ἑταιρία τὴν πε-
 ρισσότερα ἐξοδα ἀναλαμβάνει. Αὕτη διαπραγ-
 ματεύεται ἐπὶ τοῦ παρόντος πρὸς τὰς σιδηρο-
 δρομικὰς καὶ ἀεροπολικὰς ἑταιρίας ὅπως κατα-
 στήσῃ εὐθὺνὰ καὶ τὰ εἰσητήρια τῆς πρώτης καὶ
 δευτέρας θέσεως. Διὰ τῶν εἰσητηρίων τούτων
 ἀνευ ἐτέρων ἐξόδων δύναται ὁ προσκυνητὴς νὰ
 ταξειδέσῃ εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ ἐκ δεκατριῶν
 τόπων ἐν οἷς: ἐκ Πιτρούπολεως, Καλούγης,
 Γιαροσλάβης, Νίζνι-Νοβογρόδου, Καζάνης, Σα-
 ρατόβου. Οὐφῆς, Βλαδικαβκάσου, Τιφλίδος καὶ
 Βλαδιβοστόκου. Αἱ πρότεραι φορολογίαι τῶν
 προσκυνητῶν ὑπὸ τῶν ἐγγχωρίων κατὰ τὰ εἰς
 Ναζαρέτ, Ἰορδάνην, Δρὺν Μαμβῆ κατηργήθη-
 σαν, τῆς ἑταιρίας ἀναλαβούσης νὰ πληρώσῃ
 ἀντὶ τῶν προσκυνητῶν κατ' ἔτος 100 ρούβλια
 εἰς διαφόρους σκοποὺς Πνευματικῶς ἀρχηγὸς τῆς
 ἐν Παλαιστίνῃ Ἱεραποστολικῆς εἶναι ὁ Π. Ἀρ-
 χιμανδρίτης Ραφαήλ, ὅστις ἐκάστοτε ἐξέρχεται
 πρὸς συνάντησιν τῶν προσκυνητῶν, προσαγορεύει
 αὐτοὺς διὰ λογιδρίου καὶ τελεῖ εὐχαριστήριον
 δοξολογίαν ἐπὶ τῇ αἰσίᾳ ἀφίξεως τῶν τὴν δὲ πα-
 ραμονὴν τῆς ἀναχωρήσεως τῶν προσκυνητῶν,
 τελεῖ δέησιν ὑπὲρ τῆς αἰσίας ἐπανόδου εἰς τὴν
 πατρίδα τῶν. Ἐν τῇ Ρωσικῇ Ἐκκλησίᾳ παρὰ
 τὸν ναὸν τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Σωτῆρος ἐν Ἱε-
 ρουσαλὴμ διαρκῶς ἀναγινώσκονται τὰ ψαλτήρια
 ἀπαξ δὲ τῆς ἐβδομάδος εἰς τὰς 2 μ. μ. κατὰ
 τὴν πέμπτην—ἡμέραν καὶ ὥραν τῆς τελευτῆς
 τοῦ αἰιδίμου Αὐτοκράτορος Ἀλεξάνδρου τοῦ
 τρίτου τελεῖται μνημόσυνον ὑπὲρ τῆς κατατά-
 ξεως τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ἐν ταῖς σκηναῖς τῶν δι-
 καίων. Ἐπὶ τοῦ παρόντος ἡ Ρωσικὴ Παλαι-
 στίνιος ἑταιρία ἀριθμεῖ περὶ τὰ 2,418 μέλη,
 ἔχει δὲ κτήματα ἤτοι ἐν Γιακούτσκ, Ὀδυσσῶ,
 Βολίνῃ, Βιάτκῃ, Ὀρενβούργῳ, Πένζῃ, Διαζάνῃ,
 Τσερνιγόβῳ, Τόμσκῃ, Καλούγῃ, Αἰκατεριμ-
 πούρη, Γιαροσλάβῃ, Τβέρῃ καὶ Καζάνῃ.